

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

XXX. ÉVFOLYAM,

8. SZÁM

1985. AUG.

1985.
AUGUSZTUS

ÁRA: 2 FORINT

ÉLJEN AUGUSZTUS

Kongresszustól kongresszusig

A gazdasági munka segítése; az élet- és munkakörülmények javítása

Szakszervezetünk XII. kongresszusára készülve számot kívánunk adni a tagságnak az eltelt öt év munkájáról, s arról, hogy mit tett a Postások Szakszervezete a XI. kongresszus határozatainak végrehajtásáért. A kongresszusra való készülődés jegyében lapunkban folytatásokban közöljük a központi vezetőség értékelését a különböző munkaterületekről.

Elsőként a gazdasági tevékenységről, a Magyar Posta VI. ötéves tervének várható teljesítéséről, s arról a munkáról számolunk be, amelyet a Postások Szakszervezete végzett a gazdasági mutatók teljesítésének segítségével, a dolgozók aktivitásának fokozásával. E tevékenység céljairól, a feladatokról — a teljesség igénye nélkül — *Péntek Petronella*, a központi vezetőség titkára nyilatkozott lapunknak.

— Elsőrendű célként tűztük ki, hogy a dolgozók mozgósításával, a szakszervezeti mozgalom sajátos eszközeivel segítsük a posta VI. ötéves tervének végrehajtását. E céllal összhangban legfontosabb feladatunknak tekintettük — s napjainkban is az —, hogy segítsük a szolgáltatások mennyiségi és minőségi színvonalának megtartását és helyenkénti emelését: a gazdálkodás eredményességének javítását és a takarékosságot.

— *Hogyan sikerült ezt teljesíteni?*

— Januárban a kongresszuson a tények és számok tükrében már pontos mérleget lehet készíteni. A népgazdaság ismert nehézségei természetesen a postát is érintették: a VI. ötéves terv fejlesztési feladatai csak részben teljesültek. Mégis az elmúlt négy és fél év munkájának alapján már most meg lehet állapítani,

— *Mit tett ennek érdekében a szakszervezet?*

— Szeretném hangsúlyozni, hogy a tervezés demokratizmusának szélesítésén, a szakszervezeti testületeknek és a dolgozóknak a tervek kialakításában való érdemibb részvételén már évek óta tudatosan dolgozunk. Új utakat, módszereket próbáltunk ki, például az előtervek, az intézkedési tervjavaslatok elkészítését. Ezek a megoldások a korábbinál tágabb teret nyitottak ahhoz, hogy a dolgozók hasznosítható javaslatai felszínre jussanak, s beépüljenek a munkaprogramokba, vagyis a döntés előkészítése valóban szélesebb társadalmi alapokra helyeződött. S a most bevezetendő belső szabályozási rendszer — amelyet szakszervezetünk elnöksége is megtárgyalt, helyesnek értékelte és támogatott — újabb lépés ahhoz, hogy az önállóság és felelősség egyidejű növelésével a tervezés demokratizmusát tovább szélesítsük. Az imént vázolt folyamatnak hallatlanul nagy értéke, hogy lényegesen kedvezőbbé tette a tervek és a munkaverseny-vállalások összhangját — hiszen a postai feladatok teljesítésében mindig nagy szerepe volt a szocialista munkaversenynek. Nem kőhely, hanem tény, hogy a postáskollektívák, a szocialista brigádok becsületes, jó munkája, szakmaszeretete, a legfrissebb feladatokhoz való azonnali alkalmazkodásuk és a többletmunka-vállalások mindig érdemben segítik az éves, az ötéves feladatok végrehajtását.

— *Hogyan értékelhetők a szocialista munkaverseny eredményei?*

— A versenymozgalom célja az volt, hogy a vállalatok az alapvető tennivalók megoldását segítsék, hogy valóban kézzelfoghatók legyenek. Ehhez az is szükséges, hogy a gazdasági vezetők is határozottan jelöljék meg azokat a feladatokat, amelyekhez a munkatársak a szocialista kollektívák segítségét kérik. Azzal is tisztában voltak a gazdasági vezetők, hogy az eredményes versenyhez gondoskodni kell a feltételekről, s hogy megfelelő értékelési rendszerrel, ösztönző módszerekkel a korábbinál jobban lehet lelkesíteni az embereket. A versenyidőszak egészét értékelve elmondható: e célokat maradéktalanul elértük. Rendkívül figyelemre méltó, hogy a postás dolgozók az első között nyilvánították csatlakozási szándékukat az 1983-ban indult felszabadulási, s az 1984-ben kezdődött kongresszusi munkaversenyhez. Érezte a kedvező, mozgósító hatását a szocialistabrigád-vezetők VI. országos tanácskozása is, amely meghatározta a mozgalom további feladatait, a mindenkor követelményekhez való rugalmas alkalmazkodást. Segítette a verseny szervezését az is, hogy a munkaverseny központi szabályozása változott, a postaszervek tág lehetőséget kaptak arra, hogy a helyi sajátos feladatok megoldását saját munkaverseny-szabályzatukkal mozgósítsák elő, a vállalatok tételétől az értékelésig, az anyagi elismerésig. Hasznosnak bizonyult az is, hogy nagy figyelmet fordítottunk a verseny nyilvánosságára, a jó munka megismertetésére a területi üléseken és a sajtóban egyaránt.

— *Az intenzív gazdálkodás előtérbe helyezésének, a hatékonyabb munkának jó tartaléka az újtómozgalom. Ebben milyen eredmények születtek?*

— Az újtók és feltalálók 1982-es országos tanácskozása előtt a postán is részletesen foglalkoztunk az újtómozgalom kérdéseivel, a gondokkal és a „hogyan tovább”-bal. Az új Postai Újtási Szabályzat a viták és javaslatok alapján készült el, és a korábbiaknál lényegesen ösztönzőbb feltételeket teremtett az újtó-alkotó munkához. A Központi Újtási Tanács — amely 1984-ben ünnepelte 25 éves fennállását — ellenőrző, konzultatív és tanácsadó tevékenységével nagymértékben hozzájárult a mozgalom eredményességéhez, az egységes szemlélet kialakításához. A beszámolási időszakban folyamatosan nőtt a benyújtott javaslatok és a javaslattevők száma; a posta újtói, feltalálói alkotói munkájuk elismeréseként 17,3 millió forint díjazásban részesültek (az előző öt esztendőben 7,5 millió forintot kaptak). Az újtások hasznos eredménye viszont háromszorosára, kereken 283 millió forintra nőtt, s ez arra utal, hogy bár kevésbé szűkmarkúak az összegek megállapítói, még mindig élnek ilyen jelenségek a postánál.

— *Hogyan alakultak a postás dolgozók élet- és munkakörülményei?*

— A gazdasági feladatok eredményes végzése mellett célul tűztük ki az elért életszínvonal megtartását. Az előző kongresszus úgy fogalmazott, hogy ehhez szükséges a postások bérének és keresetének a népgazdasági átlagot meghaladó emelkedése, hogy ezzel a bérlemaradás megszűnjön vagy mérséklődjön. Ehhez természetesen állami támogatásra van szükség. A bérek és keresetek az elmúlt öt év alatt a tervezett meghaladó ütemben nőttek, annak ellenére, hogy a népgazdasági gondok miatt központi bérintézkedésre nem volt lehetőség. A posta bérszínvonala várhatóan 41,2 százalékkal emelkedik az év végéig, s hasonló mértékben nő a postások átlagbére és átlagkeresete is, bár ez utóbbi szerényebb mértékű az adózott bérfejlesztés miatt. Ezt a bérfejlesztési lehetőséget a posta vezetőivel közösen hozott konkrét intézkedésekkel sikerült megteremteni, például az éves bérfejlesztésen felül 1984-ig 1 százalékos adómentes bérfejlesztéssel, preferenciákra benyújtott és megnyert pályázatokkal, önrés bérfejlesztéssel. A tervezettnél nagyobb ütemű bérfejlesztés mellett sem volt azonban lehetőség tervszerű bérpolitika kialakítására, mert a különböző területeken mutatózó krónikus létszámihiány, kiemelt fontosságú postai feladatok megoldása, egyes bérpótlékok szinten tartása kényszerű bérintézkedéseket is szükségessé tett. Csak néhány példa: az ötnapos munkahét mellett fenn kellett tartani az alapszolgáltatásokat. A szombaton, vasárnap és ünnepeken dolgozó postások részére összevont munkahelyi pótlékot rendszeresítettünk, s több bért adunk a korábbinál a szabad időben, a túlmunkában dolgozó s a készenlétet vállaló dolgozóknak is. Öt év alatt kétszer emeltük a műszakpótlékot és a pénzkezelési pótlékot, rendeztük a mozgópostai utazószemélyzet és a pénzszállítók biztonsági pótlékát. A fenntartási munkákon dolgozók részére ösztönző bért vezettünk be, a teljesítménybérezést kiterjesztettük a hálózatépítésnek csaknem egészére.

— *Sikerült-e teljesen megoldani a bér gondokat?*

— Ezek kétségtelenül enyhültek, de még nem oldódtak meg. Ezt jelzik a létszámgondok,

s erre utal a szakképzett dolgozók aránya is. Javulás természetesen itt is van, hiszen a fizikai munkakörökben ma már jóval gyakoribb a szakmunkás-bizonyítvány, mint korábban. De a hálózatos, továbbá néhány forgalmi és ipari munkaterületen még most is kevés az ember. Budapesten a legkedvezőtlenebb a helyzet. A kedvezőtlen munkakörülményeket, az erős intenzitást és a nagyobb követelményeket igénylő munkahelyeket még ma sem tudjuk vonzóvá tenni megfelelő bérrel. S amiről még beszélnünk kell: a kongresszusi határozatban megfogalmazódott a bérrendszer korszerűsítésének igénye is. Módosult a népgazdasági bérrendszer, s ennek következtében a postánál is lényegesen változott a helyzet. A módosítási javaslatot tárgyaló testületek rendkívül nagy aktivitás jellemezte. Bérrendszerünk korszerűbb lett, megszűnt néhány különleges, ma már nem ösztönző eleme, viszont a postások többségének véleménye alapján megmaradt a fokozati díj. A legnagyobb előrelépést a munkaidő-változással érték el. A posta 1982 januárjában az első között tért át az ötnapos, 42 órás munkahétre. Az áttérés előkészítése egy évig tartott, és széles körű társadalmi vita előzte meg. A postások 76,4 százaléka ma már szabad szombatot élvezhet, tavaltól pedig a két és több műszakban dolgozók számára lehetőség nyílt a negyvenórás munkahétre való átállásra; ez az év végéig meg is történik. Idén megszűnt a vasárnapi hírlapkézbesítés is; a kézbesítők hétfőtől péntekig dolgoznak, szombaton túlmunkát vállalhatnak.

— *Hogyan szolgálja a postás dolgozók érdekeit a kollektív szerződés?*

— A kollektív szerződés — a postaszervek függelékével együtt — jól szolgálja a postai célokat és a dolgozók érdekeinek védelmét. 1981 óta kilenc alkalommal módosult, s az előkészítésben mindig részt vettek a dolgozók. A lényegesebb módosítások egyike a bérrendszer előbb említett korszerűsítése, illetve az ötnapos munkahét bevezetéséből adódó munkarendváltás. Az Mt—SZOT együttes rendelete alapján, amely a törzsgárda rendszerének fejlesztésére vonatkozik, a Magyar Posta törzsgárda-szabályzatának felülvizsgálata is megtörtént, s az új szabályzat 1982. január 1-től lépett hatályba. Lényegesen változott a törzsgárdatagvá váláshoz szükséges idő, és a törzsgárdatagsági fokozatok közötti várakozási idő. A fiatalok régi kérése teljesült azzal, hogy az új szabályzat öt évet ír elő törzsgárdatagvá váláshoz, s ötévenként emelkedik a fokozat. Megváltozott a jutalmazás rendszere is: a rendelkezés értelmében nem évente fizetjük a hűségjutalmakat, de nőtt az egy összegben adható pénz nagysága. A postás dolgozók jó munkája teremtette meg az alapot az ugyancsak régi és indokolt kérés teljesítéséhez: a jutalmaknak a fordulóévek betöltési évében való kifizetéséhez. A Magyar Postának jelenleg 45 700 törzsgárdatagja van, az összlétszám 68 százaléka. Az erkölcsi elismerés mellett évente 31-32 millió forint anyagi jutalomban részesülnek.

— *Fejlődött-e a jogsegélyszolgálat?*

— Az elmúlt öt évben maradéktalanul és eredményesen működött ez a fórum a dolgozók érdekében a munkahelyi jogvitákban, a társadalombiztosítási, polgári és családjogi ügyekben. Évente több mint háromezer ügyben nyújtottak segítséget a dolgozóknak, s azok bizalommal keresik fel a jogsegélyszolgálatot, mert többségükben kedvezően zárulnak ügyeik, jogvitáik, és rengeteg utánjárástól mentesíti őket.

Rácz Judit

hogy a gondok és nehézségek ellenére eredményes öt esztendőt zárhat a posta. A tervcéloknak megfelelően valamennyi szolgáltatásnál érezhetően fokozódott a korszerűsítésre irányuló törekvés, nőtt a termékekenység és javult a kapacitások kihasználása. Emellett olyan jelentős változások történtek a Posta életében, mint az, hogy 1983 júliusától önálló ágazatként működik: ezt követte a posta szervezetének és irányításának korszerűsítése, belső szabályozási rendszerének fejlesztése. Ez utóbbi várhatóan megteremti a lehetőségét annak a követelménynek, amelyet a kongresszusi határozatban így fogalmaztunk meg: „tovább kell fokozni a dolgozóknak a tervezésbe való bevonását és tudatosabb, érdemibb közreműködését”.

Tájékozott dolgozók — megfontoltabb választók

Választási előkészületek Újpesten és Nagykőrösön

Szinte be sem fejeződtek még az országgyűlési és a tanácsi választások, máris új választásra készül az ország. Szeptemberben, októberben a szokásos ötéves ciklus leteltével szak-szervezeti tisztségviselői választások lesznek, amelyek természetesen a postások közösségét is érintik.

A közelgő választások reformjairól már lapunk is adott tájékoztatást. Munkatársaink arra a kérdésre keresték a választ, hogy az elvi döntések miként valósulnak meg a gyakorlatban, hogyan készülnek fel egy-egy területen az új feladatokra, az elkövetkező ötéves időszak munkájára.

A Dél-Pest megyei Távközlési Üzem szakszervezeti bizottságának titkárát, Halász József-nét és az üzem legregibb szakszervezeti bizalmiját, Baross Lászlót kérdeztük az előkészületekről, a feladatokról és az elmúlt öt év eredményeiről.

— A szakszervezeti munka különlegességét nálunk az üzem sajátos felépítése adja. Központunk Újpesten van, de a megyében 14 egységünk dolgozik ugyanannyi bizalmi csoporttal — kezdi munkájuk bemutatását Halász József. — Így aztán a telefon fontos szerepet játszik a szervezés gyakorlatában, hiszen nemegyszer vagyunk kénytelenek így intézni ügyeinket. Ennek ellenére az elmúlt öt évben már hatéko-

nyan tudunk együtt dolgozni, amit talán eredményeink is igazolnak. A Dél-Pest megyei Távközlési Üzem dolgozói kollektívája a tszb értékelése szerint az egyik legjobb közösség a területen. A szakmai munka színvonala fokozatosan emelkedik, és közben a társadalmi szervek jelentős közreműködésével az elmúlt öt évben egy célért dolgozni tudó egységes csapat alakult össze.

Egy-egy szabadidő-rendezvényen a 200 fős üzem szinte valamennyi tagja részt vesz. A dolgozók kimagasló sporteredményeket értek el a postás sportnapok rendezvényein, csaknem az egész üzem bekapcsolódott a munkahelyi olimpia versenyibe. De a látogatottság, a részvétel nem csökkent a kulturális vetélkedők, a színházlátogatások és más közös programok alkalmával sem.

— Az élénk közösségi élet egyik biztosítéka az üzemben dolgozó sok fiatal lelkesedése — mondja Halász József —, de bizonyára jó hatással van rendezvényeink résztvevőire, hogy a munkahelyi vezetők is rendszeresen sportolnak, szabad idejük nagy részét is a dolgozók között töltik.

— Az üzem vezetését, annak módszereit tanítani kellene — kapcsolódik a beszélgetésbe Baross László, aki 1964 óta szakszervezeti bizalmi, jelenleg a nagykőrösi távközlési központban. — Nem volt mindig ilyen jó a helyzet, én megértem már néhány vezetőt. A maiak mellett igazi öröm a szakszervezeti munka, amelyben érezzük fontosságunkat és szerepünket a dolgozók körülményeinek alakításában.

— Az összefüggés a szakmai és társadalmi munka hatékonysága között nyilvánvaló — veszi át ismét a szót Halász József. — Ezért a mostani választásokat különösen fontosnak tekintjük, hiszen a dolgozók nemcsak egyszerűen rólunk fognak vélelmezt mondani, hanem szinte az üzem teljes tevékenységéről.

Az előkészítésben ezért is lehet döntő szerepe az elvégzett munka értékelésének és a dolgozók lehető legjobb tájékoztatásának a választás új elemei-

ről, a lehetőségekről. Nem bízhatunk semmit a véletlenre. A tájékoztatás már elkezdődött. Augusztus 15-ig ütemtervet készítünk a választások menetéről, ebben szerepel az ötéves munkánk értékelésétől kezdve a bizottságok kijelöléséig minden részlet. A vezetőségválasztó ülést például a dabasi főközpontban tartjuk októberben.

— Addig is fontos, hogy a dolgozók tisztában legyenek az új lehetőségekkel, a bizalmi választás új elemeivel, a kettős jelölés módjával stb. — mondja Baross László. — Kis bizalmi csoportunk egyben munkahelyi közösségünk és brigádunk is. A tájékoztatásban a négyeszművet közti beszélgetések, a brigádektekzés, és nem kis részben a Postás Dolgozó legutóbbi, választással foglalkozó száma is szerepet játszanak.

— Az szb jelen lesz valamennyi bizalmi tanácskozáson, amelyen a választások történetek — egészíti ki a programot Halász József. — Mindent tudni akarunk, és mindenről tudatni akarjuk a dolgozókat.

Beszélgetőpartnereink lelkesedése nem hagy kétséget afelől, hogy a választási előkészületek alaposak lesznek. Kézenfekvő tehát a kérdés, vajon mi-

ért szeretik ezt a munkát, szeretné-e Halász József és Baross László, ha tisztségükben a dolgozók bizalma ismét meg erősítené őket.

— A bizalmi tevékenység kiszélesedése, a közös ügyekbe való nagyobb beleszólás lehetősége érdekessé, izgalmassá tette ezt a munkát — mondja Baross László. — A több mint húsz év alatt, amióta ezt végzem, megcsoktam, hogy ne önös érdekekért, hanem a kis közösségünkért dolgozzak. Nemsokára ugyan nyugdíjba megyek, de ha ismét megválasztanak, tovább csinálom.

— Laci bácsi a nagykőrösi főközpontban a rangidős — egészíti ki a „kortesbeszédet” Halász József. — Fiatalok között dolgozik, akik igénylik nagy tapasztalatát, nemcsak bizalmiként, hanem mint az idősebb barát, munkatárs segítségét is. Az szb pedig igen nagyra értékeli a sokéves, magas színvonalú munkáját. Ami engem illet, 1981-től (azóta az üzem vezetője Polócz Sándor — a szerk. megj.) nagy öröm ezt a munkát végezni, hiszen a szakszervezetek támogatják és igénylik a társadalmi szervek aktivitását. A jó légkör megteremtésében, a munkasikerek elérésében már ez a közös akarat érvényesült. Még vannak kiaknázatlan lehetőségeink, új feladatok, amelyek megoldásában szívesen segíteném továbbra is az üzem kollektíváját ebben a tisztségben — persze ha a dolgozók is így gondolják.

A Dél-Pest megyei Távközlési Üzemben tehát választásra készülnek. Jó öt évet zárnak, és az elkövetkező fél évtized — látva Halász József és Baross László ügyeskedését — talán még jobb lesz. Mert az ilyen tenni akaró, lelkes emberekre mindenhol szükség van. Azért természetesen ebben a kérdésben a végső szót az üzem tag-sága mondja ki — a választásokon.

Pressmayer József

1914—1985

A postás sportnapok előkészítésében még részt vett, de az ünnepélyt már nem érthette meg. A versenyek napján a szervezetét lassan emésztő alattomos kór megállította szívverését. 71 évet élt.

1947-től dolgozott a postán, 10 éven át a Lágymányos Távközlési Üzemben műszaki rajzoló volt. Innen a Postások Szakszervezetének budapesti bizottságához került sportfelelősnek. 1969-től nyugdíjazásáig a Posta Dokumentációs és Tájékoztatói Központban dolgozott muzeológusi beosztásban.

A sportot egy emberöltőn át szolgálta. 55 munkás esztendő telt el a mozgásban. 1935-től I. osztályú atléta volt, és a felszabadulás utáni években a postások gyulagló csapatának tagjaként több magyar bajnokságot is nyert.

1950-től sportpályafutását a sportvezetésben folytatta, az atlétikai szakosztályt 1983-ig irányította, társadalmi munkában, közben egy éven át az egyesület elnöki teendőit is ellátta.

A szakszervezeti sportmozgalom fellendítésében kezdettől fogva tevékenyen részt vett. Mindig is szívügyének tekintette a postás dolgozók tömegsportjának szervezését. „Preszi bácsi” volt, hogy propaganda nélkül elvessz a sport a méla csendben. Szívesen győzködött a testedés népszerűsítéséért, terjesztéséért. Ideje javát a munkahelyeken és a Postás-pályán töltötte. Mindenkit ismert és mindenki ismerte őt. Becsülték és tisztelték szorgalmát, emberségét, komoly sportszakmai felkészültségét. A testnevelés és sport kiváló dolgozója volt és Kiváló Társadalmi Munkáért kitüntetés is kapott.

Preszi bácsi önkritikus sportember volt. Elégedettséget talán sohasem érzett, mert mindig többet és jobbat kívánt nyújtani. Életének reprezentatív műve a Postás Társadalmi Testnevelési és Tömegsport Bizottság létrehozása volt, amelyet haláláig, 27 éven át irányított. Ugyancsak nevéhez fűződik az azóta színvonalában és méreteiben is kiemelkedő sportnapok megrendezése. Huszonöt alkalommal örülhetett alkotásának. A huszonhatodik már nem láthatta, a kirelhetetlen halál elragadta tőlünk.

A postások sportmozgalmának lelkes és rendíthetetlen híve távozott az élők sorából. Emlékét kegyelettel megőrizzük.

Pillanatkép a Hajdú-Bihar megyei Távközlési Üzem június 21-i KRESZ-vetélkedőjéről

(áts)

NEMZETKÖZI HÍREK

A SZOT meghívására július 5. és 9. között hazánkban tartózkodott a Német Szakszervezeti Szövetség (DGB) vezető szintű küldöttsége. Július 8-án a Postások Szakszervezetének székházában aktívaértekezleten vettek részt. Mintegy 300 szakszervezeti tisztségviselő, aktív jelenlétében Ernst Breit elnök — aki korábban a Német Postások Szakszervezetének elnöke volt — tájékoztatást adott a szakszervezeteknek a Német Szövetségi Köztársaságban betöltött szerepéről.

CSÁKI LÁSZLÓNÉ főtitkár vezetésével július 9. és 12. között 3 tagú küldöttség tartózkodott Lengyelországban. Tanulmányozták a lengyel postás és távközlési szervezetek szerepét, tevékenységét, megbeszéléseket folytattak a szakszervezetek közötti kapcsolatok létrehozásáról, erősítéséről.

NYUGAT-EURÓPA demokrátiás közvéleménye egyre erőteljesebben ítéli el az NSZK-ban érvényben lévő fog-

lalkoztatási tilalmat, amely szerint baloldali, kommunista nézeteket valló személyek nem dolgozhatnak állami alkalmazásban. Az elmúlt 13 év alatt mintegy 6000 postahivatali dolgozó, kézbesítő, tanár, vasúti alkalmazott lett áldozata e tilalomnak.

AZ AUSZTRÁL Postai és Távközlési Egyesület (APTU) határozatot hozott a nők hátrányos megkülönböztetésének felszámolására. Fontosnak tartja a nők egyenjogúságának megteremtését, bevonásukat a szakszervezeti mozgalomba és a vezetői tisztségekbe történő választásukat. Az egyesület vezetősége nobizottságot hozott létre.

Ernst Breit elnök, Csáki Lászlóné főtitkár és Gáspár Sándor SZOT-elnök az aktívaértekezleten

Sümei Margit

1915–1985

Ha nem is olvasnák a gyászkeretes tudósítást azok a munkatársak és aktivisták, akik gyakran megfordulnak szakszervezetünk székházában, akkor is hamarosan keresni kezdenék a legváltozatosabb feladatokra mindig jó szívvel és vidám kedvvel vállalkozó Sümit. Hol a portán üdvözölte a bejövőt vagy távozót, hol a telefonközpontban köszönt rá kapcsolás közben a jelentkezőre, hol a legkülönbözőbb munkakörökben való helyettesítés közben intézte a tagok ügyeit, s egy-két jó szó nélkül senkit sem engedett elmenni. Vagy ki ne találkozott volna

vele a különféle rendezvényeken, a sportnapoktól a hangversenyekig, amint a rendezőknek segít.

1929 óta postás, 1945-től pedig tagja a pártnak és a szakszervezetnek. Először Celldömölk postahivatalban volt kézbesítő, azután postakiadó, majd a Soproni Postaigazgatóságon osztályvezető, később a Posta-vezérigazgatóságon előadó. 1957-től nyugdíjazásáig a Postások Szakszervezete szociális osztályának munkatársa. Odaadó lelkiismerettel intézte az üdüléssel kapcsolatos feladatokat. Nyugdíjazása nem jelentett félrevonulást, a közösséggel dolgozott, míg csak betegsége le nem vette lábáról.

Munkásságáért miniszteri elismerésben részesült. A Szakszervezeti Munkáért arany fokozatú kitüntetését már nem vehette át ünnepélyes keretek között. 70 évesen végleg távozott. Emlékét kegyelettel őrizzük.

Negyvenhét szocialista brigád a Krisztina II-ért

A Krisztina II. a hatodik ötéves terv kiemelt feladata. Teljes költsége megközelíti a kétmilliárd forintot. Elkészülte nagyban hozzájárul Budapest telefonhálózatának bővítéséhez, több évtizedes gondokat számol fel. A feladat azonban olyan óriási, hogy a Krisztina központ negy-százharminc dolgozója képtelen lett volna elvégezni. Ezért tizenhét szocialista brigádja felhívással fordult a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság többi brigádjához, hogy segítsenek pótvállalásaikkal. E felhívásra harminc segítőkész brigád jelentkezett az igazgatóság üzeméből, majd július 30-án ünnepélyesen szerződést kötöttek. A gazdasági és politikai szervek, valamint a brigádok vezetői aláírásukkal garantálták a munka elvégzését.

Az új beruházás jelentőségéről és a szocialista brigádok segítőkészségéről elsőként Márton Józseffel, a Krisztina Távbeszélő Üzem vezetőjével beszélgettünk, akit postaszerte csak mint tűzoltó embert emlegetnek, mert ahová kerül, ott rövid idő alatt rendet csinál, mint ahogy nemrégiben a Kábfenntartó Üzemben is.

— Az új Krisztina telefonközpont építése, illetve a terület hálózatának rekonstrukciója elodázhatatlan feladat volt, hiszen csaknem harmincötven várnak telefonra. Sürgette az új központ építését a berendezések műszaki elavultsága is. Az új Krisztina központ harmincezer kapacitású, crossbar rendszerű, ARF—101 típusú fő-

központ lesz, tíz konténer fogadásához szükséges belső egy-séggel. A központ építésével egyidőben történik a hálózatrekonstrukció és -bővítés is. Hogy csak körvonalazzam, milyen óriási munkáról van szó: az előfizetői kábelhálózat bővítésénél felhasznált kábelekből levő érpárok hossza 96 425 kilométer; ha az egyenlítőn kihúznánk, majdnem két és félszer érné körül a földet. Az új Krisztina központ üzembe helyezésével a jelenlegi 7A—2 rendszerű régi főközpont, valamint a megszűnő Vár és Szabadság-hegy mellé-központ területén a szolgálta-tást a két Krisztina főközpont összesen ötvennyolcezer állomással látja majd el, ezenkívül az új Krisztina központba kapcsolják át a szabadság-hegyi központ előfizetőit és a Zugliger központ területén működő állomásokat. A Krisztina II. belépésével 13 340 új állomás kapcsolható majd be Budapest telefonhálózatába. Ebből a posta központjának nevében megígérem, hogy minden eszközzel segítek, hogy a kitűzött határidőre, november közepére az új crossbar központ üzembe helyezhető legyen.

Különösen nagy jelentőségűnek tartom a társüzemek segítségét — folytatja Schneider József, a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság vezetője —, mert ezt a munkát csak teljes összefogással tudjuk elvégezni, mind-tesen a volt mellékközpontok állomásai is bekapcsolódnak a távbeszélő és az időmérésbe. Nyilvánvaló, hogy ezt az óriási munkát a Krisztina negy-százharminc dolgozója elvégezni nem tudná, ezért szocialista brigádjaik az igazgatóság brigádjaihoz fordultak segítségért. Nagyon örülök, hogy az igazgatóságnak majd minden üzeméből csatlakoztak a felhíváshoz. Menet közben havonta értékeljük a brigádok munkáját, és a munkák után a teljesítmények alapján differenciáltan jutalmazzuk az embereket.

Ahhoz, hogy novemberre átadjuk a Krisztina II-t, igen jó együttműködésre van szükségünk — veszi át a szót dr. Szarka György tszbtitkár. — A különböző külső vállalatok munkáinak elcsúszása miatt mi, postások, csak az utolsó pillanatban kezdtünk dolgozni, és két-két és fél hónap alatt szinte félvi munkát kell elvégeznünk. Szakszervezetünknek is érdeke, hogy az új központot minél előbb átadjuk, és minden segítséget megadjunk a brigádoknak, hogy vállalásaikat teljesíteni tudják. Éppen ezért a Magyar Posta Központja munkagazdasági osztályával egyetértésben százezer forinttal kívánjuk ösztönözni a munkában részt vevő embereket.

Szakszervezetünk azért kezdeményezte és azért tartja fontosnak az új beruházás segítségét, mert ezzel jelentősen hozzájárulhatunk a budapestiek közhangulatának javításához — mondja Csáki Lászlóné, a Postások Szakszervezetének főtitkára. — De ahhoz, hogy a brigádok eredményesek legyenek, szükséges lesz az is, hogy a gazdasági vezetők folyamatosan gondoskodjanak számukra a munkafeltételekről. Ne forduljon elő, hogy a dolgozók ott állnak munka nélkül. A brigádok és a gazdasági vezetők közötti együttműködés tehát nagyon fontos, és akkor szakszervezetünkben is ritkábban hallunk majd megjegyzéseket a Krisztina hibáiról. Igaza van annak a felszólalónak, aki azt

mondta: minden felajánlás anynyit ér, amennyit megvalósítunk belőle. Mi természetesen minden segítséget megadunk, hogy a brigádok felajánlásait teljesíthessék.

— Ha az új Krisztina központot üzembe helyezzük, akkor egy olyan állapotot szüntetünk meg, amely már hosszú évek óta irritálja a budapestieket és bennünket is — kapcsolódik a beszélgetésbe Valter Ferenc távközlés-szolgáltatási igazgató. — Óriási munka vár a hibaelhárításban és a nyilván-tartásban dolgozókra. De itt nem egyszerűen egy nagy beruházás megvalósításáról van szó, hanem arról is, hogy helyre kell állítanunk szakmánk, szolgáltatásunk becsületét. Én a posta központjának nevében megígérem, hogy minden eszközzel segítek, hogy a kitűzött határidőre, november közepére az új crossbar központ üzembe helyezhető legyen.

Különösen nagy jelentőségűnek tartom a társüzemek segítségét — folytatja Schneider József, a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság vezetője —, mert ezt a munkát csak teljes összefogással tudjuk elvégezni, mind-tesen a volt mellékközpontok állomásai is bekapcsolódnak a távbeszélő és az időmérésbe. Nyilvánvaló, hogy ezt az óriási munkát a Krisztina negy-százharminc dolgozója elvégezni nem tudná, ezért szocialista brigádjaik az igazgatóság brigádjaihoz fordultak segítségért. Nagyon örülök, hogy az igazgatóságnak majd minden üzeméből csatlakoztak a felhíváshoz. Menet közben havonta értékeljük a brigádok munkáját, és a munkák után a teljesítmények alapján differenciáltan jutalmazzuk az embereket.

Ahhoz, hogy novemberre átadjuk a Krisztina II-t, igen jó együttműködésre van szükségünk — veszi át a szót dr. Szarka György tszbtitkár. — A különböző külső vállalatok munkáinak elcsúszása miatt mi, postások, csak az utolsó pillanatban kezdtünk dolgozni, és két-két és fél hónap alatt szinte félvi munkát kell elvégeznünk. Szakszervezetünknek is érdeke, hogy az új központot minél előbb átadjuk, és minden segítséget megadjunk a brigádoknak, hogy vállalásaikat teljesíteni tudják. Éppen ezért a Magyar Posta Központja munkagazdasági osztályával egyetértésben százezer forinttal kívánjuk ösztönözni a munkában részt vevő embereket.

Szakszervezetünk azért kezdeményezte és azért tartja fontosnak az új beruházás segítségét, mert ezzel jelentősen hozzájárulhatunk a budapestiek közhangulatának javításához — mondja Csáki Lászlóné, a Postások Szakszervezetének főtitkára. — De ahhoz, hogy a brigádok eredményesek legyenek, szükséges lesz az is, hogy a gazdasági vezetők folyamatosan gondoskodjanak számukra a munkafeltételekről. Ne forduljon elő, hogy a dolgozók ott állnak munka nélkül. A brigádok és a gazdasági vezetők közötti együttműködés tehát nagyon fontos, és akkor szakszervezetünkben is ritkábban hallunk majd megjegyzéseket a Krisztina hibáiról. Igaza van annak a felszólalónak, aki azt

Udvarhelyi András

Dr. Szarka György tszbtitkár: A szakszervezet minden támogatást megad a szerződésben részt vevő brigádoknak

IDŐSZERŰ KÉRDÉSEK

Milyen lesz az átalányok új rendszere?

ügyi Hivatal, Pénzügyminisztérium, Igazságügyi Minisztérium) egyetértését is meg kellett kérni.

Most jutottunk el oda, hogy az átalányok új, egységes rendszere végleges formát öltött.

Az átalányok fajtái

A telephelyen kívül végzett munka többletköltségeinek fedezetére háromféle átalány állapítható meg:

- ellátási díj-átalány,
- kiküldetési vagy
- külszolgálati átalány.

Az ellátási díj-átalányban és a kiküldetési átalányban részesülők körét, az átalány mértékét és a folyósítás feltételeit központi utasítás szabályozza. A külszolgálati átalányban részesülőket személy szerint és az átalány összegét a közép-fokú postaszervek határozzák meg.

Kik jogosultak ellátási díj-átalányra?

Ebben az átalányformában csak a hálózatépítő és -fenntartó fizikai foglalkozásúak és közvetlen termelésirányítók (művezetők, építésszervezők, körzet-mesterek) részesíthetők. Az átalány akkor folyósítható, ha:

— a dolgozó az állandó lakóhely közizgatási területén kívül dolgozik és naponta nem tér haza; vagy

— naponta hazatér ugyan, de lakóhelyétől legalább napi 10 órát távol tölt.

A távol töltött időbe be kell számítani a napi munkaidőn kívül a munka utáni tisztálkodási időt, a munkaközi szünetet, az igénybe vett közlekedési eszköznek a lakóhely és a munkahely közötti menetidejét, az esetleges várakozási időt, a helyi közlekedési időből legfeljebb egy órát. A napi távol töltött időtől függően az átalány összege változik.

Arányosan csökkenteni kell az ellátási díjat azokkal a napokkal, amelyeken a dolgozó nem végez munkát, vagy ha az állandó lakóhelyén dolgozik.

Kiküldetési átalányt kapnak

A létszámszerv külön utasítására különböző meghatározott helyeken kötelesek dolgozni:

- a rendszeres helyettesek,
- az ellenőrzési osztályok

létszámába tartozó biztosok, valamint

— az üdülő- és nyaralóhelyen szolgálatot teljesítők.

Az egyes tevékenységeknél az átalányok összege arányos a kiküldetésben töltött átlagos napok számával. Az átalány összege — az ellátási díjhoz hasonlóan — csökken, ha a dolgozó nem dolgozik, vagy ha a kiküldetés helye azonos a lakóhelyével, valamint a területi biztosok esetében, ha a létszámhi-vatalnál foglalkoztatják.

Kiknek állapítható meg külszolgálati átalány?

A szabályok szerint kétféleképpen teljesíthető külszolgálat:

— ha a dolgozó munkaköre, beosztása folytán napi munkáját egészben vagy jelentős részben nem a telephelyen, hanem meghatározott külső területen (mint például: körzetben, szakaszon, vonalon stb.) végzi, vagy

— ha a dolgozó havonta legalább 8 napon át rendszeresen telephelyén kívül dolgozik.

A kollektív szerződés 12/B paragrafusa szabályozza azokat a munkaköröket, amelyek ezeknek a feltételeknek megfelelnek. Ilyenek többek között a távbeszélőkészülék-javító és -szelző műszerész, a gépkocsivezető, a minőségi, a műszaki ellenőr, a postai oktatást stb.

A külszolgálatos munkakörökben a közép-fokú postaszervek saját hatáskörben átalányt állapíthatnak meg. Az átalány összegét a jogszabályban előírt mérték alapulvételével a külszolgálatban töltött napok arányában kell meghatározni. Az így megállapított összeget fél évig változtatlanul kell folyósítani. Csökkenteni csak akkor lehet, ha a tárgyidőben bármilyen címen munkában töltött napok száma nem éri el az átalány alapjául szolgáló időtartamot. Fél év múlva a tényt számok alapján az átalány mértékét felül kell vizsgálni. Ennek eredményétől függően az összeget — ha szükséges — módosítani kell.

Mit lehet külön elszámolni?

A megállapított átalányok csak az élelmezési költséget foglalják magukba. A közleke-

dési költséget a felmerüléskor külön kell elszámolni. Az utazásnál gazdaságossági okokból elsősorban személyvonatot kell igénybe venni. Amennyiben a kiküldetés helye személyvonattal nem érhető el, vagy csak nagy idővesztéssel, akkor a kiküldetés helyén engedélyezheti a gyorsvonattal vagy autóbusszal való közlekedést.

Nem foglalja magába az átalány továbbá a szállásköltséget sem. Azokra a napokra, amelyeken a kiküldetésben levő dolgozó nem utazik lakóhelyére, utólag elszámolhatja a valóban felmerült szállásköltséget. Megszállni elsősorban postai vendégszobában kell. Amennyiben erre lehetőség nincs, akkor magán-szállást kell keresni. Végső esetben vehető igénybe — a kiküldetés helyén vagy igazgatóság előzetes engedélyével — IBUSZ fizetővándor-szolgálat vagy szálloda.

A Postai Építési Üzemnél az ellátási díjon felül — amennyiben postai szállásra nincs lehetőség — szállásköltség-átalányt lehet megállapítani.

További tennivalók

Az utasítások megjelenését követően az átalányokat szeptember 30-ig felül kell vizsgálni. A módosított szabályoknak megfelelően meg kell állapítani az új átalányokat, és azokat október 1-től kell folyósítani. Várható, hogy az átalányban részesülők köre és az átalányok összege megváltozik. Természetesen azok a dolgozók, akik részére az új szabályozás nem teszi lehetővé átalány megállapítását, a jövőben esetenként számolják el a kiküldetéssel, a külszolgálattal kapcsolatos költségeket.

Kompenzálás

A felülvizsgálat eredményeként meg kell állapítani az esetleges keresetvesztéseket. Ezek visszapótlásáról a közép-fokú postaszervek a szakszervezeti bizottságokkal egyetértésben döntenek. Kompenzálni alapbéremelés formájában lehet. Ennek forrásfedezetéről valamennyi postaszerveknek ez évi bérfelelősségénél gondoskodnia kellett. A szakszervezeti szerveknek a felülvizsgálatban és a döntésben tevékenyen és teljes felelősséggel kell résztvenniük. Gondot kell fordítani arra, hogy valamennyi érdekelt dolgozó a rá vonatkozó új szabályt megismerje, s megfelelően tájékozódjon az anyagi rendezés módjáról.

Toth Pálné

Boglárlelle, Honvéd utca 24. Megérkeztünk

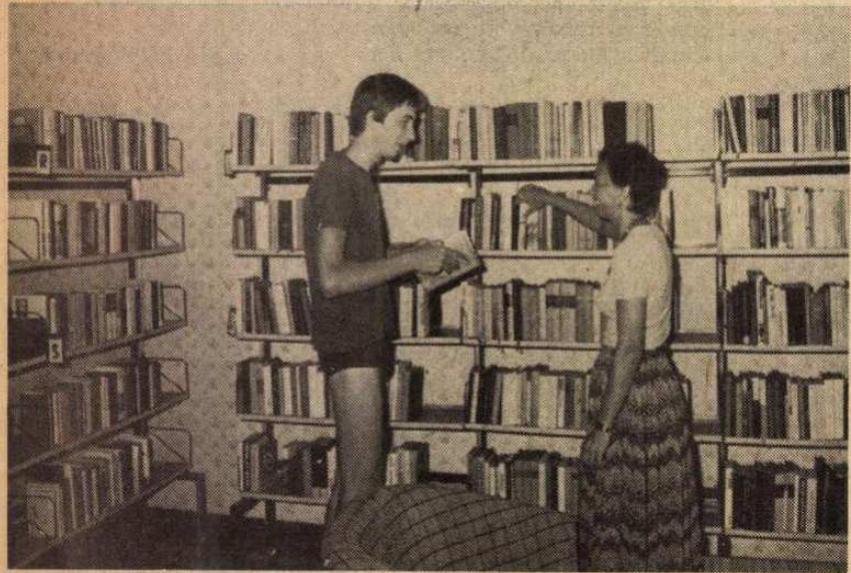
Nyaka Lajos vezetõ eligazítást tart a recepciónál

Kedélyes csevegés az épület csillogó-villogó halljában

A stúdióban Balogh Sándor programszervező szorgoskodik

Öbertné Kozma Ágnes könyvtáros olvasnivalót kínál egy nyaralóvendégnek

Legújabb balatoni üdülőnk

Jelentős mértékben javultak idén a postások üdültetésének feltételei. Július 10-től már teljes üzemben működik és fogadja a nyaralókat az új balatonboglári SZOT-Postás üdülő. A 660 személyes impozáns, külső és belső kiképzésében esztétikus üdülő — mint ahogy az épület halljában elhelyezett emléktábla hirdeti — a SZOT szervezésében, a Postások Szakszervezetének a kezdeményezésére és a Magyar Posta anyagi eszközeivel épült.

A SZOT-Postás közös üdülő egyúttal azt is jelenti, hogy a beutalójegyek felével (110 szoba) a SZOT rendelkezik. Így is — a Balaton partján — ezentúl turnusonként 330 postással több töltheti el nagyszerű körülmények között szabadságát, mint az elmúlt években.

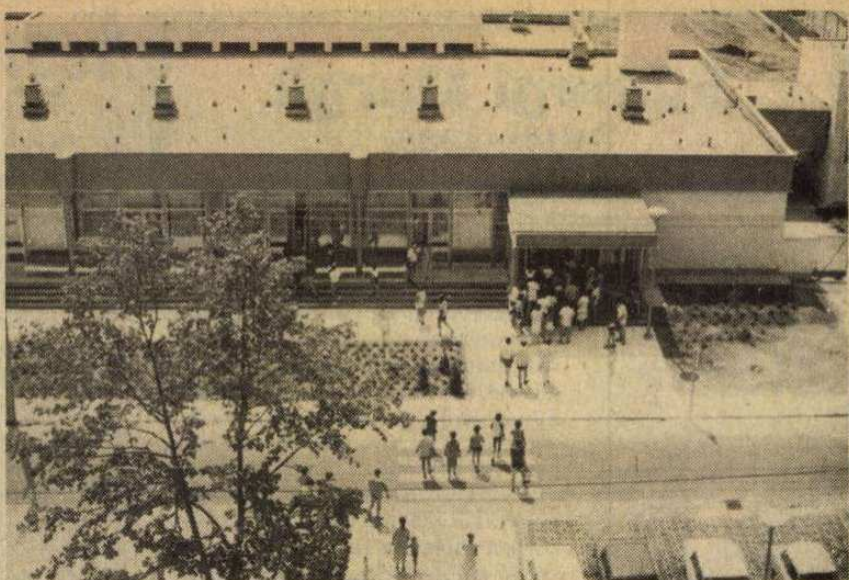
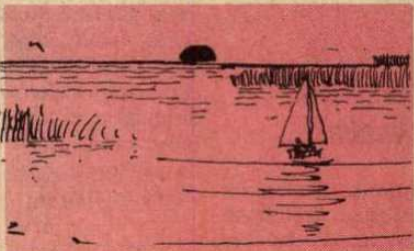
Az I/A kategóriás új létesítmény 116 fős kiszolgáló személyzetet foglalkoztat. A kulturált szórakozásnak szinte valamennyi kelléke az igénybevevők rendelkezésére áll. A 480 négyzetméteres társalgóban egyidőben 240 vendég tartózkodhat kényelmesen, a presszó 130 személyes, harmadosztályú árakkal. Minden szinten színes tévé nyújt változatos szórakozást, hiszen az állandó műsorok mellett a kiválóan felszerelt stúdióból videoprogramokat is sugároznak (Csillagok háborúja — a gyerekeknek). Az unalom-űzésről külön programszervező gondoskodik. A kétételes időszakokban hajó- és buszkirándulások, múzeumlátogatások, balatoni műemlékek megtekintése, sőt borkóstoló és fürdő savanyúvíz-kóstoló is szerepel a kínálatban. Esténként táncmulatságok, szórakoztató műsorok (például Sas József előadása), lemezhangtatás, sakkbajnokság színesítheti, gazdagíthatja a választékot. Természetesen minden szabadon választható. A nyaralók rendelkezésére áll a 3000 kötetes kölcsönkönyvtár is, amely máris nagy népszerűségnek örvend. Az üdülő szolgáltatásaihoz tartoznak még a játékkölcsönzés mellett a rendszeres gyermekfoglalkozások is. A programvezetők ezenkívül lehetőséget teremtenek valamennyi boglárlellel kulturális rendezvényen való részvételre is.

A kiszolgáló létesítmények közül külön említésre méltó a remek ízléssel berendezett étterem, amely 530 négyzetméteren egyszerre 370 vendég elhelyezését és étkeztetését teszi lehetővé. A korszerű konyhában nagy kapacitású berendezések segítik a munkát. Egy alkalomra 1200 adag ételt képesek előállítani benne. Mindez úgy lehetséges, hogy az üdülőnek saját húszüzeme és cukrászata is van. Ezek az üzemek a tervek szerint jövőre ellátják áruval a környék összes SZOT-üdülőjét is.

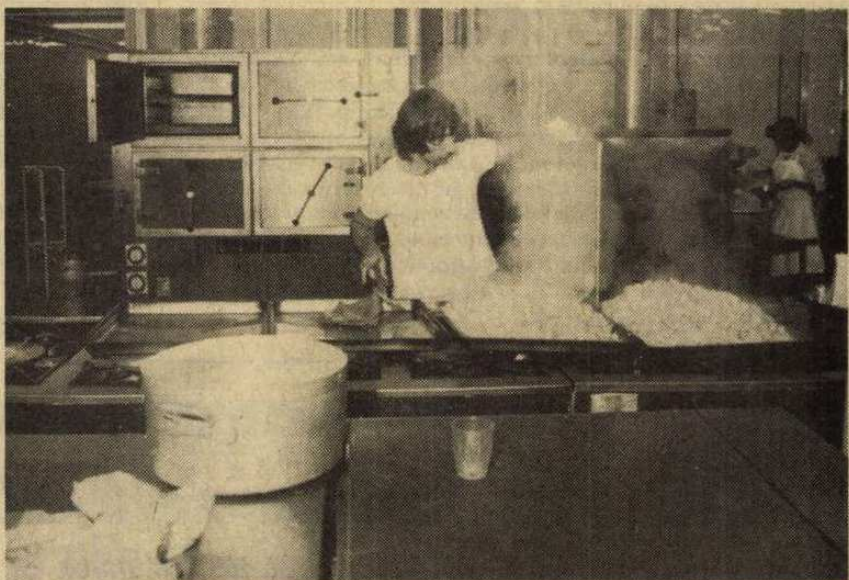
Ha már a jövőről esett szó, meg kell említeni, hogy Nyaka Lajos üdülővezető és munkatársai, valamint az üzemvezetők már most gondolkodnak a nyaralási lehetőségek bővítésén, a szórakoztatás más, egyéni és társas formáin. A 2+1 ágyas szobák egybenyithatók, így jövőre a tervek szerint nagycsaládosok is kaphatnak már beutalót a Balaton legkorszerűbb üdülőjébe. Ugyancsak a következő évre teljesen elkészül a létesítmény tágas udvara is, sportpálya, játszótér, füves napozó áll majd a nyaralók rendelkezésére. Az elképzelések szerint jövőre a vendégek saját szobájukban tévézhetnek az egyénileg kölcsönözhető készülékekkel.

A példás összefogással, amiből a postás dolgozók is részt vállaltak — ahogy a fent idézett emléktábla hirdeti: a jelen és a jövő dolgozói számára — épült új üdülő minden évben májustól októberig nyújt bizonyára élményekben gazdag nyaralást a postásoknak is a magyar tenger déli partján. Jó pihenést Balatonbogláron!

Á(ts)

Menjünk mi is ebédelni!

A konyhában már javában készül a sok finomság

Strandolás után jólesik az ebéd a szép környezetben

Délutáni pihenő: kinek-kinek ultipartival, a kényelmes társalgóban ...

... vagy a Balaton hűsítő vizében és napsugaras partján

Postásszakkör általános iskolásoknak

A postás dolgozók utánpótlása valamennyi postahivatalnál gondot okoz. Ezért már évekként megkezdte a Pályaválasztási Intézetet, hogy a pályaválasztás előtt álló fiatalokkal ismertessék meg a postai munkalehetőségeket is. A 6-7-8. osztályos tanulók üzemlátogatás címén fel is keresték hivatalunkat, Szombathely 1 postahivatalát, de az egyszeri látogatás kevés volt ahhoz, hogy életre szóló hivatásként a postát válasszák.

Az utánpótlás gondjai egyre sürgetőbbé váltak, és arra ösztönöztek, hogy az eddiginél többet tegyünk. Ismételt felkerestük a Pályaválasztási Intézetet, és javaslatot tettünk postaforgalmi pályaválasztási szakfordulószerű üzemlátogatásra. Az intézettől hathatós segítséget kaptunk a szakkör szervezéséhez, irányításához.

Az igazgatóság oktatási csoportjával történt egyeztetés és a szükséges szervezés után február 13-án — az országban elsőként — 14 kisdíák részvételével megalakult a Postásszakkör. Az iskolák és a gyerekek részéről meglepően nagy volt az érdeklődés. A gyerekek hírt vitték a szakkörnek, így már a következő foglalkozáson ötten többen jelentek meg.

A hivatal vezetőire a szervezés után is nagy feladatot ró a szakkör működtetése. Ebben a munkában segítségére sietett a

Posta és Távközlés Kiváló Brigádja címmel kitüntetett *Savaria* szocialista brigád. A szakköri foglalkozások megkezdése előtt munkatervet készítettek. A foglalkozásokra való felkészülés is különös gondosságot tesz szükségessé: a postai szaknyelvet le kell fordítani a gyerekek nyelvére. Mindezt úgy, hogy érdeklődésüket kellőképpen felkeltse. Ezért különösen a gyakorlati foglalkozásokat igyekeztek színessé tenni. Nagy sikert aratott a tanulók körében a pénzolvasó- és bankjegyszámológép, a kötegelőgép, a távgépíró és a távbeszélő-központ. A brigádtagok igyekeztek a postai munka sokszínűségét bemutatni és a posta népgazdasági hasznosságát hangsúlyozni. A gyerekek figyelmesen hallgatták az előadásokat, és lelkesen vettek részt a gyakorlati bemutatásokon.

A szakkör iránt a vártól nagyobb volt az érdeklődés, ezért szeptembertől ismételtlen megszervezzük hivatalunkban a postaforgalmi szakkört.

Búza Pálné

A NÉPSZAVA Lap- és Könyvkiadó gondozásában megjelent a *Kisvállalkozók jogszabálygyűjteménye* című összeállítás. A joganyag lezárásának ideje: 1985. január 1. A sok hasznos ismeret mellett a kiadvány tartalmazza a magánszemélyek (munkaközösségek) által nem, vagy csak külön engedéllyel végezhető tevékenységek felsorolását.

Nívódíjasok

Utcai fülkéből — nemzetközi távhívás

Az újtómozgalom évtizedek óta jelentős szerepet töltött be a posta műszaki, forgalmi és munkavédelmi feladatainak megvalósításában. A legeredményesebb újtások külön elismerésére a Magyar Posta Központja újtási nívódíjat alapított 1984-ben. A Postás Dolgozó 1985. júniusi száma ismertette az újtómozgalom kitüntetettjeit, közöttük az újtási nívódíjpályázaton 1984-ben díjat nyert dolgozókat.

Nívódíjban a tárgyévot megelőző évben hasznosított, legjobbnak ítélt 3 újtás részesülhet, ezeket a legjobb forgalmi, műszaki és egyéb kategóriájú újtások közül választják ki a Postás Újtási Tanács közreműködésével a szakma és a szakszervezet képviselői.

A nívódíjak együttes keretösszege 10 000 forint; forrása a központi érdekeltségi alap.

A meghirdetett pályázatra a Posta Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság 3, a Posta Építési Üzem 2, a Budapesti Postaigazgatóság 2, a Soproni Postaigazgatóság 3, a Szegedi Postaigazgatóság 3 újtást terjesztett fel. 1985-ben tehát 5 postaszerv 13 db újtást javasolt nívódíjra.

A bíráló bizottságnak nem volt könnyű feladata — főképpen a helyezések megítélésakor. Végül is a műszaki kategóriában szereplő, jelentős alkotói tevékenységet, hiánypótló eredeti megoldást tartalmazó, nagyjelentőségű újtásokat tartotta nívódíjjal jutalmazandóknak. A sorrendet pedig a feladat bonyolultsága, az újtással elérhető megtakarítás, a távbeszélő-forgalomra gyakorolt hatása, a szolgálat kiterjesztése döntötte el. Az újtások színvonalára jellemző, hogy az eredetileg kiírt 10 000 forintot a Magyar Posta Központja 12 000-re emelte fel.

Veres Irén

ben gyakran hallottam a panaszt: sok az idegenforgalmi terület: a három megyében, és mind az öslakók, mind az ide látogatók bel- és külföldi turisták hiányolják a telefonálás lehetőségét, a távhívást. A panasz valós, az igény jogos volt... De hogyan, miként lehetne ezen segíteni? Ismerve szorult gazdasági helyzetünket; se pénz, se posztó — hogyan lehetne kielégíteni a jogos igényt újabb és újabb költséges beruházások nélkül? Ezen tanakodtam. Kitől kérhettem volna tanácsot?

A könyveimről. Tanultam, olvastam, tanultam, olvastam... és végre sikerült. Segítőtársra is akadtam Németh Lászlóné üzemelnőknél, a beruházási osztály dolgozójában. Jól ismertük egymást, mert előzőleg hét évig együtt dolgoztunk.

Az újtás műszaki lényege egy adapter, amelyik két részből áll. Könyvelven szólva: az eszéből, amelyet a győri telefonközpontban kellett felszerelni, és annak segítő társából, amelyet abban a központban szereltünk fel, amelynek nyilvános állomásait alkalmassá akartuk tenni a belföldi és a nemzetközi távhívásra, még ha a helyes távol is van Győrtől. Így például a Balaton északi részének nagy forgalmú helyeiseiben: Balatonalmádon, Füreden, Révfülöpon, Keszthelyen, de ilyen készülékek vannak most már Veszprémben, Szombathelyen, Rajkán, Mosonmagyaróváron, Bükfürdőn, Rábafüzében, Kőrmenden, Kőszegen, Szentgotthárdon és így tovább, főként a nagyobb idegenforgalmi helyeken, összesen mintegy száz.

A telefonkészülékek — az újtás, azaz az adapter segítségével — két fontos dolgot „tanultak meg”. Először is felhívni az ország vagy Európa bármely városát távhívás útján. Másodszor: időarányosan „bekasszirozni” a beszélgetési díjakat. Az újtással a készülékek erre alkalmasak. És ezzel el nem vitatható az újtóktól, hogy igen nagy jót tettek a lakosságnak és a területen üdülőknek, mert bővítették a Magyar Posta korszerű szolgáltatásait.

Még hozzá olcsón!

Egy-egy önálló, új utcai nyilvános telefonállomás létesítése 70-90 ezer forintba kerül. Az adapter elkészítése mindössze 15 ezer forintba, és a Sopronban megalakult gazdasági munkaközösség gyártja, nemcsak a három megye területére, ad mindazon postaigazgatóságok részére is, amelyek megrendelik. A pécsek eddig tizenegyet szereltek fel, és újabb húszat rendeltek. A miskolciak harmincat kértek, huszonnégyet elszállítottak, a többinek a gyártása most van folyamatban. A többi postaigazgatóság még várakozik...

Néhány mondat az újtással foglalkozó vaskos okmányból: „... Egy pár CLB adapter (újtás előtti) ára 103 ezer, egy pár távolsági adapter (újtás utáni) ára 15 ezer forint, így egy pár esetben a megtakarítás 88 ezer... 50 pár készülék figyelembe vételével 4,4 millió forint. A szolgáltatás kulturáltsága azonban forintban nem mérhető. Felbecsülhetetlen... Az újtásért javasolt összeg: 100 ezer

forint, amelyet 85-15 százalék arányban kell kifizetni Rákosi Tibornak és Németh Lászlónak, mert ilyen arányban vettek részt az újtás elvi és gyakorlati megvalósításában...”

Némethné újtásbeli része — mint a hivatalos okmány igazolja — 15 százalék. Az újtás már készen volt, amikor ő „belépett”. Miért volt erre szükség? Azért, mert az adapter központi egysége a pénzbevételező jeleket bizonytalanul továbbította. Így ez nem maradhatott, mert a készülékek mellé csösz vagy pénzbeszedőt állítani lehetetlen. Némethné két áramköri módosítást ajánlott és ezzel megoldódott az automatikus pénzbeszedés.

Az újtásnak nagy előnye még az is, hogy az adapter hazai anyagokból, nyolcvan munkaóra alatt elkészíthető. Segítségével a nyilvános állomások 2, 10, és 20 forintos értékével működnek. Így a három megye területén, — sőt most már a pécsi körzetben is — több, mint kétfélmillióan élvezhetik mind a helyi lakosok, mind a külföldi turisták.

Rákosi Tibor változatlanul könyvmádó, gondolkodó ember. Szabad idejének egy részét családjával, a szeptemberben első osztályba lépő Évával, és a negyedik osztályos Viktóriával, másik részét könyveivel tölti. Sőt, újabban az olvasás mellett egyéb „szórakozása” is van. Beiratkozott az igazgatóságon szervezett Basic-tanfolyamra.

Úgy hírlik ez fél esztendő lesz, de ha közben újabb tanulni való kerülnek az asztalra, akkor meghosszabbítják a tanulási időt.

— Tervez-e másik, fontos újtást? — érdeklődtem.

— Igen, hogye. Ha az ember szüntelenül tanul, olvas, felhalmozódik a tudása, többet és jobban lát a világ dolgaiból, és ez arra ösztönzi, hogy újat, jobbat, korszerűbbet alkosson. A tudást kamatoztatni kell, csak így van értelme.

— Készülő újtásának mi a lényege?

— Bocsásson meg, de ez titok. Merő kabalából csupán annyit mondhatok, hogy a befejezéshez közelgő újtás a CB rádiók használatával kapcsolatos.

— Mi a véleménye a nívódíjról és az újtásokról az újtási felelősnek, Lőrincz János-nak?

— Boldogok és büszkék vagyunk. Az országos pálmák közül a legszebbet, az első díjat, mi soproniak hoztuk el. Ez nem kis dolog.

— Hány újtásuk van az idén, az első félévben?

— Kollégáink hat hónap alatt 89 újtást nyújtottak be. Ezekből bevezettünk 54-et, és ezekkel a kalkulált megtakarítás 1,3 millió forint.

— Milyen eredményt mutat az elmúlt öt esztendő újtási statisztikája?

— Igen szépét. Öt év alatt — 1980. január 1-től 1984. december 31-ig — 1140 újtást adtak be a dolgozók. Ebből elfogadtak 422-t, és a megtakarítás 17,2 millió forint. Úgy vélem, ez is dicséretes.

De mennyire!

Sindulár Anna

Hírvivők a tatárjárás után

Mint a Postás Dolgozó januári számában írtuk, a tatárjárás után hanyatlani kezd a magyar hírvivés, mint országos és nagyrabecsült intézmény. III. István korában, 1165-ben a hírvivők ispánja, Mikud ott szerepel az első országos méltóságok között, egy fontos monostor-alapítólevél megerősítésénél. A váradit tüzésvas próbák második perénél, 1208-ban már ott találjuk ítélelbíróként Váradon Tompát, a királyi hírvivők ispánját. Fejér György oklevéltudósunk azt írja a hírvivőkről, hogy közönségesen hirdetők, „akiket a király avagy ispán a népet tudósítani rendelt.” Az utóbbi megnevezés „használatbavétele az írásokban nem erősit meg, vásártarok meg heti vásárokon végzett kikiáltásukat; megidézésre pecséttel küldtek a felekhez bizonyításukért.” Péter király már így küldte követeit a bajorokhoz, így rendelkezik a hírvivőkről I. László király első törvénykönyve, valamint Kálmán törvénykönyvének két törvénycikkelye is, „meg II. Andráse bizonyosan elég erősen”.

Nyilvánvalóan pecséttel küldték a hírvivőket, bizonyítja hajdani tudósunk, oklevelek kivonatai idézve: „Pecséttel idéztek. A hírvivők közül többen a várispánságok földjén éltek, hasznukra gyümölcsözthetették a nekik juttatott részirtokot. Megyei főnökök, mesterük is volt a hírvivőknek, azonföül a dénár-adó s egyéb tartozások begyűjtője és bevezetője is a Megyében.” Írja végül Fejér György a magyar hírvivőkről szóló eszmefuttatásában.

Sokan eleshettek a tatárdúlás idején, ezt láthatjuk későbbi okleveleinkből. 1245-ben Miklós, a királynéi hírvivők ispánja a Komárom megyei Karván két ekeföldnyi földet (legalább 240 mai holdat), vele két halászóhelyet és egy kaszáló ad el bizonyos Kőbölényi Péternek.

1252-ben alapítja meg IV. Béla király a turóc premontrai apátságot, s a Csallóközben lévő Kulcsodon és bizonyos Negyven nevű faluban említnek királyi hírvivőket. Kulcsodon a határ fele az övéké marad, a másik felét, a Cselcs vizértől délre kapják meg a monos-

tor népei. Azt is leírják, hogy az utóbbiak élelmet szolgáltatnak a frátereknek, akik nem a hírvivőkkel együtt laknak. Mindkét helyen, Kulcsodon és Negyvenben is 30-30 hírvivő családfőt sorolnak föl az alapítólevélben.

— A Győr megyei kulcsodiakról később, 1266-ban azt írják, hogy fele részben mentesek a dénár-adtól, felerészben pedig pénzadóval tartoznak a királyi udvarnak, tehát hírvivői szolgálataikat a birtokért való adózás felerészének vették.

1255. decemberében a pozsonyi vár hét hírvivőjét sorolják föl, kik perbefogták Sági Boton pozsonyi várjobbágyot, mivel az elfoglalta a pozsonyi vár két darab földjét. Boton kiváltságára hivatkozik, melyet a királytól kapott, a malmát ért valamilyen kára miatt.

1269-ben írják, hogy a hírvivők Fejér megyében lévő két elhagyott birtokát, Fancsot és a Simontornya melletti Menyhódot töböröcsöki szabad besenyők kéri a királytól. Béla király nekik adja a két birtokot szolgálataikért; a hírvivők országos ispánja, Póbor ispán bevezetése által elkészítettven az adománylevelet.

Ugyancsak 1269 körül a Fejér és Pilis megye határán fekvő Koltót, mint királyi hírvivők

és tárnokok Szolagyör várához tartozó üres és elhagyatott birtokát adományozza el a király a nyulakszigeti apácáknak. (A tárnokok a királyi javak begyűjtői és őrzői voltak.) Az említett Koltó Tordas és Tárnok vidékén feküdt.

1278 körül Erzsébet királyné a Koppány és Szántó környéki Dadát, a királynéi hírnökök hajdani faluját adományozza el a nyulakszigeti apácáknak. Ez a helység is üres, írják az oklevélben. Viszont a Somogyban lévő Búsün még 1282-ben is élnek királynéi hírvivők, akik elfoglalták a Tolna megye határán fekvő Gyalán határát, mint hajdani királynői birtokot. A gyalai testvérek Mária királyné megerősítésére hivatkoznak, és Tamás alkancellár, a határjárás leírása után azzal zárja a peres iratot, hogy Gyalán egykor is a helybeli nemesek birtoka volt.

1284-ben Erzsébet királyné beleegyezik, hogy a Somogy megyei Atádon az ő hírnökeinek 6 háztartásra való visszamaradt földjét fia, IV. László a királyi szekerészek főnökének adományozza a kunok ellen győzedelmes harcot vívott ifjú Bágyoni Lukácsnak. Jelen vannak a szomszédok, többek között András királynéi tárnok, és János, Pósa fia, a királynői hírvivők ispánja. János ispán itt lévő birtokrészt nem engedi át, ellentmondott.

Róbert Károly korára, helyesebben már az Árpád-kor végére, a várak nagy része váruak kezére kerül, akik már a maguk felelősségére tartják fenn várakat, gazdálkodnak a várirtokon, és maguk választják ki katonáikat, embereiket. A királyi hírvivőket már csak mint hajdaniakat említik. 1334. januárjában Miklós, nádori albiró már a nádor egyik emberét küldi két alperes megidézésére, természetesen pecséttel. 1335-ben Péter, királyi titkoknok is a saját emberével idéztet meg Visegrádra két peres ellenfelet. 1345-ben írják bizonyos Hetényről: „földje egykor Komárom és Bána várának lovászáé, hírvivőé”.

Egykorú latin nyelvű írásokból fordította:

Hegedűs László

Felmérés a hálózatos dolgozók élet- és munkakörülményeiről

Szakszervezetünk elnöksége júniusi ülésén egy olyan postai réteg élet- és munkakörülményeinek a helyzetét és a fejlesztésére vonatkozó javaslatokat tárgyalta, amely mintegy 4300 főt érint. Nevezetesen a hálózatépítő és -fenntartó dolgozókról van szó. Az előterjesztést a központi vezetőség mellett működő közgazdasági bizottság készítette, csaknem egyéves előkészítő munka alapján.

A feladat végrehajtásánál a munkabizottság a hangsúlyt a helyszíni látogatásra helyezte. Azt tüztük magunk elé, hogy minél több dolgozóval, lehetőleg munka közben találkozzunk, csoportos beszélgetés keretében. Az ország egész területén 20 üzemnél végeztünk felmérést. Ennél több azoknak a munkacsapatoknak a száma, amelyeket a különböző községekben, városokban kerestünk meg.

Egy-egy igazgatóság területén a helyszíni látogatásunkat szándékosan ütemeztük 1984 utolsó hónapjaira, mivel így magunk is jobban meggyőződhattunk az időjárás okozta kedvezőtlen munkakörülményekről, a dolgozók szociális ellátásáról, illetve a hiányosságokról.

Ilyen körülmintől munkával készült el az elnökség részére a bizottság 20 oldalas szöveges jelentése, 5 oldalas javaslata a fejlesztésre és a 13 táblázatból álló melléklete.

Az eddigiekből is érzékelhető, hogy még e terjedelmesebb írásban sem tudjuk az egész előterjesztést ismertetni, ezért csak a helyzetet jellemző megállapításokra korlátozzuk ismertetésünket.

A hálózatos munka

A posta összlétszámához viszonyítva a hálózatos dolgozók rétege nem sorolható a legnagyobbakhoz, azonban a műszaki végrehajtásban részarányuk és tevékenységük meghatározó szerepet tölt be. A munkakörülmények szempontjából pedig az egyik legkedvezőtlenebb munkaterület. Az árokásás, kábelfektetés, oszlopállítás nehéz fizikai igénybevétellel jár. Az itt dolgozók az év minden szakában kiszolgáltatottjai az időjárásnak, ami fokozza a kedvezőtlen sajátosságokat. A munka pedig nem lehet az időjárás függvénye. Itt még nem mellőzhető munkaeszköz az ásó, a lapát, a csákány, a fejlődés és gépésítés ellenére sem.

Mindezek a körülmények kedvezőtlenül hatnak a munkaerő-ellátásra, tükröződnek a dolgozók összetételében és kvalifikáltóságában, gondot okoznak az utánpótlásnál.

Az elnökség megállapítása: „A hálózatos dolgozókra — mind az építés, mind a fenntartás és hibaelhárítás terén — az utóbbi években növekvő feladat hárult. Ugyanakkor kapacitás- és munkaerőhiány miatt évekig még azoknak a munkáknak az elvégzése is veszélyeztetve volt, amelyeknél az anyagi és egyéb feltételek rendelkezésre álltak. Országosan szükségessé vált a szabad időben végzett munka 30, majd 40 forintos normaóra-díjazásért. Sor került a fenntartás évének kezdeményezésére, a vidéki üzemek dolgozóinak budapesti kiutazására és a nyilvánostávbeszélő-program meghirdetésére.

Az elnökség elismeri mindazokat az intézkedéseket, amelyek az utóbbi években e téren a technika és technológia fejlesztésével, a nehéz fizikai munka korszerűsítésére és könnyítésére megvalósultak, noha ezeket még korántsem lehet befejezettnek tekinteni.”

A dolgozók

A hálózatos dolgozók létszáma igazgatóságokként 400 és 500 között van, az összlétszám-

nak 8—10 százaléka. A Kábel-üzem jellegéből adódóan ez 46 százalék.

A hálózatépítő üzemeknél a tényleges létszám a tervezett szinten van vagy annál nagyobb. Megítélésünk szerint ez a teljesítménybérézés bevezetésének tulajdonítható. A szakmunkás és betanított munkás arány kielégítőnek ítéltető, bár itt már nagyobb szóródással is találkozunk.

A távközlési üzemek létszáma helyenként a tervnél nagyobb (például debreceni, szegedi, soproni igazgatóság), míg másoknál alatta maradt a tervezettnél (például a miskolci és a pécsi terület). A szak- és betanított munkások aránya — néhány kivételtől eltekintve — szintén kedvező. Szembetűnően nagy a segédmunkáslétszám a debreceni igazgatóság területén. Indokolt lenne a területi szakszervezeti bizottságnak a besorolási gyakorlatot megvizsgálnia. (Megjegyzés: fél év elteltével átsorolhatók betanított munkásnak.)

A létszámmozgás a vizsgált postaszerveknél összességében eléggé nagy. Legnagyobb a hálózatépítő üzemeknél a betanított, valamint a segédmunkásoknál. Megnyugtató azonban, hogy 34-gyel többen jöttek a területekre, mint amennyien kiváltak.

A vizsgált félévben a munkaidő alakulása jónak minősíthető, mivel a ledolgozható napok 87,9 százalékát dolgozták le.

Az életkort és a szolgálati időt elemezve megállapítottuk, hogy a dolgozók 30 százaléka 3 évnél rövidebb a postai munkaviszonya. Ahogy a szolgálati idő hosszabbodik, úgy csökken a dolgozók aránya. Például 16—25 év közötti szolgálati ideje a dolgozók mindössze 12 százaléka van. Egy másik példa szerint a hálózatépítő üzemeknél a dolgozók 61 százaléka van 15 évnél rövidebb szolgálati ideje.

Ha az életkorra vetítve folytatjuk az elemzést, az előző tapasztalat meg bizonyosabbá válik. A mintavétel szerint 30 évben aluli az összlétszám 44 százaléka, ami körülbelül 10—15 éves szolgálati időnek felel meg.

Mindez arra enged következtetni, hogy a hálózatos dolgozók ezt a megerőltető munkát csak átmeneti időre vállalják, nem honosodnak meg. Kiválnak, vagy jobb esetben a posta egyéb területén keresnek munkát.

Az iskolai végzettség meglepő, mert 470-nek hiányzik a 8 általánosa. Ez a dolgozók 18 százaléka. Az 51—60 év közötti dolgozók 34 százaléka nincs meg az alpműveltséget adó végzettsége, ez tölük már nem is várható. Az alacsony iskolai végzettség összefüggésben van a munka jellegével. (Meg kell jegyeznünk, hogy valamivel jobb a helyzet a távközlési üzemeknél.) Ez természetesen a szakképzettségen is látszik. Gondot okoz egyrészt, hogy a képzés az igazgatóságok székhelyén folyik, másrészt a tananyag nem eléggé korszerű.

Életkörülmények

A bérezési forma jellemzően eltér az építésnél, illetve a fenntartásnál. Az előbbinél 1983-tól teljesítménybérézés van, míg az utóbbinál továbbra is időbért alkalmaznak, amelyhez 1985-től kapcsolódik egy feltételekhez kötött ösztönzőrendszer. A kétféle bérezési forma a munkák eltérő jellegéből következik.

Az átlagbéreknél szembetűnő, hogy a felmérésbe bevont végrehajtó egységek között lényeges eltérések tapasztalhatók az azonos munkakörben foglalkoztatottaknál. Ezt az érintettek kifogásolják. Szerintünk is vitatható a munkaerőpiac-indoklás.

A teljesítménybérézés bevezetését általában helyeslik az

érdekeltek. Több vonatkozásban normakorrekciót, illetőleg a helyi viszonyok rugalmasabb kezelését tartják szükségesnek. A debreceni hálép kivételével havonta 400—800 forinttal növekedett a dolgozók keresete.

A fenntartás terén legkedvezőbb a zavarelhárítók és a körzetmesterek átlagbére. Némelyeknél jelentős tényező a gépkocsiatálány és a lakáskészletléti díj. Többen nem tartják egyenletesnek a lakáskészletek elosztását, ami pedig jövedelemtényező.

A túlóradíjak a felmérés időszakában nagy szóródást mutattak, ezért további elemzést tartunk indokoltnak.

A szabadidős munkavállalásról megoszlának a vélemények. A többség nem szívesen vállal ilyen munkát, mert a hét végén inkább hazautaznak. Sajnos, olyan esetet is elmondtak, hogy a kifizetés több hónapot késett. A területi szervek figyelmébe ajánljuk az alapórabérek rendszeres növelését, mivel ezt a legtöbb helyszínen igényelték.

A kiegészítő jövedelmekről a megkérdezettek többségénél ösztönzést és tárgyilagosságot tapasztaltunk. Az ebből származó jövedelem mértéke is hullámzik az évszaktól függően, és üzemenként is igen változó a kép.

Vidéken szinte minden megkérdezettnek van kertje, vagy segít a háztáji állattartásban, illetve a gyümölcs- vagy növénytermesztésbe. Így van ez a bejárók és munkásszállón lakók esetében is.

A felmérés szerint a dolgozók 40 százaléka van családi háza, 31 százaléka főbérlete, 29 százaléka egyéb lakása. Albérlet alig akad, jellemző a családtagi viszony. A helyben lakók aránya területenként eltér. A bejárók aránya 40 százalék körüli, többségük 10—30 kilométert utazik. A megkérdezettek csupán 16 százaléka lakik munkásszállón. A munkásszállítás iránti igény növekszik, többségében korszerű autóbusszokkal történik.

Munkakörülmények

Egyértelműen megfogalmazott igény, és táblázatunk is azt tanúsítja, hogy a telephelyek szociális ellátottságán javítani kell. Láttunk korszerű, jó ellátottságú körzetmesterséget (Szigetvár, Nagykálló), de az ellenkezőjét is (Nyírbátor, Fehérgyarmat). Budapesten a kábel-

fenntartó üzemből, mivel sem elegendő vízmelegítő, sem zuhany nincs, megoldatlan a napi tisztálkodás is.

A változó munkahelyen dolgozók szociális ellátása még rosszabb. Meggyőződünk arról, hogy sokszor még kézművási lehetőség sincs. A lakókocsikban is csak átöltözésre van lehetőség, sajnos fűtésre, világításra, tisztálkodásra és étkezésre nincs.

Amíg a postás dolgozóknak csaknem 40 százaléka veszi igénybe az üzemi étkeztetést, addig a vidéki hálózatos dolgozók csak elenyésző számban. Az otthonról hozott hideg élelem kulturált elfogyasztásához az alapfeltételeket sem tudják megteremteni. Nem egy helyen tapasztaltuk, hogy a hideg munkásszállító autóbusszban vagy valamelyik udvarban állva ebédelték a dolgozók. Veleményük nem kívánczik a nyilvánosság elé.

Kedvező, hogy az üzemorvosi ellátást igénybe tudják venni a dolgozók, persze nem mindig helyben.

A kapott válaszok és a látottakat szerint a munka- és védőruha-ellátás nem megnyugtató. A felszerelések kiadása késik, sok a kifogás a minőségre, a mérettartásra, a színtartósságra stb. Némelyik igazgatóság — elmondás szerint — eszméi kihordási időt állapított meg, s amíg az le nem telik, nem cserélik ki a védőruhát. Szomorú, de néhol szakadt gumicsizmában ásták az árkot, hiányos, rongyos öltözékben dolgoztak novemberben. Az esőkabátok változatlanul átzáznak, a kátrányos, vazelinos ruhák tisztítását a Patyolat nem vállalja.

A válaszok és a látottak fényt derítettek a rendelkezések helytelen végrehajtására (nem szabvány szerinti ellátás, kihordási idő stb.), az utasítások hiányos ismeretéről. Ebből adódik, hogy a felső szintű szabályozások a beszerzés, az ellátás során torzulnak. (Például biztonsági övből négyféle szabvány van. Tudják-e ezt a beszerzők?)

A munkahelyi közérzetet befolyásolja az anyagihiány, a kisgépek, műszerek hiánya, a rossz szerszámelállítás. Így aztán sok a munkaátcsoportosítás, a kapacitás nincs eléggé kihasználva. Arra a kérdésre, elégedettek-e munkájukkal, nagyon eltérő válaszokat kaptunk. A fiatalok türelmetlenebbek a hiányosságokkal szemben. A gépesítést az idősebbek sem tartják kielégítőnek. Sok vállala-

latot említenek, amelyek megelőzték a postát. Kellene aljnővényzetvágó-, árokfúrógép, emelőkosaras gépkocsi, a motorkerékpárok cseréje gépkocsira stb.

A munkahelyi légkört fele-fele arányban jónak, illetve közepesnek ítélik. Az emberek többsége ismerősi, baráti kapcsolatban van egy-egy munkacsapattal. A vezetőkkal való kapcsolatot csaknem azonosnak minősítették az egymás közötti kapcsolattal. Alátámasztották a vezetők fontos szerepét a munkahelyi légkör megteremtésében.

Szervezeti élet

A szakszervezeti munkában legfontosabbnak az érdekvédelmi tevékenységet tartják. A bér- és jutalomelosztásban való részvétellel többségében meg vannak elégedve, bár a bérek növekedését eléri az árak emelése, ezért helyzetük bizonyos romlásáról beszélnek. A kezdő bérek magasabb szintjét tartanak jónak. Várakozással említették a fenntartási ösztönző bevezetését. Figyelemmel kísérik a segély, a fizetési előleg, valamint a lakásépítési kölcsön juttatását.

A bizalmival a kapcsolatok közvetlen, az szb-titkárt már nem mindenhol ismerik. Szerintük nincs kellő lehetőségük arra, hogy bekapcsolódjanak a szakszervezeti életbe, a tájékoztatást hiányosnak ítélik.

Kulturális téren inkább a kirándulásra van igény. Az üdülés iránt szerény az érdeklődés, a családok beutalókat azonban hiányolják.

A brigádmozgalmat keretében egymás és a közösség érdekében szívesen és önzetlenül vállallnak kétkezi munkát.

A szakszervezeti réteg munkát még jobban sajátos helyzetűkhöz kellene igazítani, hogy azt kapják, amire igényük van, s ez javítaná a szakszervezet tekintélyét, segítené az ellentmondások felszámolását.

Helyzetük javítása

A tapasztalatok alapján az elnökség felkérte a Magyar Posta Központját az alábbiakra:

● Az éves-öt éves üzemfejlesztési tervek kialakításánál e terület kiemelten szerepeljen, és határozottabb előrelépés történjen az üzemek és telephelyek korszerűsítésében.

● A fizikai munka könnyítésére gyorsított ütemben szerezzenek be korszerű és országosan elterjedt gépeket (például oszlogördőfűrő gép, emelőkosaras gépkocsi, aljnővényzetvágó gép stb.). A következő tervidőszakban valósuljon meg a motorkerékpárok cseréje gépkocsira.

● Vizsgálja felül és korszerűsítse a hálózatos dolgozók képzését. Ennek keretében javasolja a képzés decentralizálását, és a mai követelményeknek megfelelő tananyag kidolgozását.

● Fokozottabban ellenőrizze és kérje számon a területi szervektől a rendeletekben, utasításokban előírtak érvényesítését, különös tekintettel a munka- és védőruha-juttatásban, valamint a minimális higiéniai és szociális ellátásban még mindig tapasztalható lazaságokra, hiányosságokra.

● A szakszervezet központi apparátusával közösen vizsgálják meg:

a) a körzetmesterségek egyenruhával való újbóli ellátásának indokoltságát,
b) mely munkakörökben indokolt a jágeralsó és -felső fehérneművel, valamint meleg sapkával való ellátás,
c) a hálép-eknél az építőiparban országosan elterjedt pénte-

ki bérfizetés bevezetésének lehetőségét,

d) e területen a rehabilitációnak az eddigieknél jobb lehetőségét.

A hálózatépítés terén feltárt gondok, hiányosságok jelentős része az előírások meg nem tartásából, a kellő figyelem hiányából származik. Ezekre az elnökség felhívja az igazgatóságok figyelmét, egyúttal a tszb-k, valamint az alapszervek feladatává teszi, hogy jog- és hatáskörükkel élve hassanak oda, hogy a terület dolgozóinak jogos igényeit kielégítsék.

○ A saját hatáskörű döntésekben kapjon nagyobb hangsúlyt a hálózatos munka nagyobb arányú gépesítése, az üzemek és telephelyek (körzetmesterségek) korszerűsítése, a szociális ellátottság javítása. Ez nemcsak az új létesítményekre érvényes, hanem a még hosszabb távon üzemelő elavultakra is. Ezekben és a változó telephelyen, illetve a szabadban dolgozóknál is az előírás szerinti higiéniai és szociális ellátás elemi szintjéről gondoskodni kell.

○ Általában nem kielégítő a munkaterületek előkészítése, a munka szervezése. El kell érni, hogy csak kellően előkészített munkákra lehessen munkacsapatokat küldeni, gondoskodva a minimális ellátási színvonalról.

○ A távközlési üzemeknél célszerű szorgalmazni a lakáskészletek egyenletesebb megszervezését és elosztását, mivel a jelenlegi módszer a jövedelmek aránytalan szóródásához vezet.

○ Hatáthatos intézkedjenek a munka- és védőruha-ellátás még mindig meglévő és jelzett általános, illetve helyi hiányosságainak felszámolására. Határozott és azonnali intézkedést igényel a kátrányos, vazelinos védőruhák tisztításának megoldása ott, ahol ez még rendezetlen. Az érintett szakszervezeti szervek fordítsanak nagyobb figyelmet a kérdésre, éljenek ellenőrzési és számonkérési jogukkal!

○ Az éves bérfejlesztés elosztásánál:

a) gondoskodjanak a hálózatos dolgozók alapórabérének rendszeres karbantartásáról;

b) értsék el, hogy a minimális kereset a segédmunkásoknál se legyen 3000 forint alatt!

○ A brigádok szervezését azoknál a munkacsoportoknál szorgalmazzák és segítsék, amelyeknél a dolgozók legalább fél éve együtt dolgoznak!

○ Az új normák gyakorlati alkalmazása során esetenként vagy tartósan felmerült nehézségeket rugalmas rendezését a tényleges helyzetnek megfelelően kezdeményezzék a területi szakszervezeti szervek!

○ Figyelembe véve a munkaterületek sajátosságait, a nehéz körülményeket, a tszb-k és az alapszervek segítségét a csoportszellem, csoportélet erősítését! Legyen kiemelt feladat az itt dolgozó szakszervezeti tisztviselők felkészítése! A tagság igényeit felismerve szervezzék a képzést, a tájékoztatást, szervezzenek évenkénti belső kedvezményes kirándulást, hogy a dolgozók ezek által is közelebb kerüljenek a mozgalmi élethez!

Az elnökség határozott abban is, hogy az előterjesztést és az állásfoglalást valamennyi érintett postaszerv és szakszervezeti szerv kapja meg, s szükség szerint tűzzék napirendre e témát. A közgazdasági bizottság egy év múlva felméri és jelentést készít az elnökségnek a határozat végrehajtásáról.

Megítélésünk szerint a vizsgálat és az elnökség határozata nagymértékben hozzájárul a hálózatos dolgozók élet- és munkakörülményeinek, szociális ellátottságának javításához.

Kovács József

Az egyén és a társadalom érdeke az egészséges életmód

Ádáz hajsza

A testkultúra és ezen belül a testnevelés és a sport helyzete, az emberek szabad idejének hasznos, tartalmas kitöltése elválaszthatatlan a társadalom fejlődésétől. Éppen ezért az érdeklődés iránta általánosság vált. Fontosságát a társadalom elfogadta, s látja, hogy a testnevelés és a sport egyértelműen hozzájárul az ifjúság fizikai erőnlétének növeléséhez, a lakosság egészségesebb életmódjának kialakításához. Életünk során bebizonyosodott, hogy az egészség és a megfelelő fizikai állapot nélkül elképzelhetetlen a sokrétű feladatok ellátása, a harmonikus, tartalmas emberi élet.

A gazdasági és műszaki fejlődés, az urbanizáció és a kénye-

lem azonban kedvezőtlen következményekkel is járt. Mozgásszegényebb lett az emberek életmódja, növekedett a szív- és érrendszeri, az idegrendszeri megbetegedések száma. A rendszeres sport és turisztika napjainkban sem vált a lakosság életmódjának szerves részévé.

A szakszervezetek — így szakszervezetünk is — meghatározó szerepet töltenek be a sport, a turisztika fejlesztésében, az egészségügyi propagandában. Az elmúlt időszakban a sportéletnek szinte minden területén születtek igen fontos döntések. Az elmúlt esztendőben bevezetett munkahelyi olimpia-mozgalom is a szabadidősport fellendítését szolgálta.

kan csak alkalmasszerűen is — a tömegsportban.

Ugyanakkor tapasztalható, hogy a sport, a rendszeres test-edzés napjainkban nem tölti be teljes mértékben a postás dolgozóknál (családoknál) — ez ma társadalmi jelenség is — azt a szerepet, amelyet az egyéni és közösségi érdekek megkíván-

nának. Elszaporodtak azok a megbetegedések, kóros elváltozások — ezek velejárójaként nőtt a munkából kiesett napok száma —, amelyek rendszeres mozgással jórészt megelőzhetőek lennének. Ezért is van pótolnivaló a sportolási kedv felkeltésére irányuló agitációban, nevelőmunkában.

Feladatok a jövőben

A kedvezőtlen jelenségek a postások körében is felbukkantak. Megjelenésük, kialakulásuk több okkal is magyarázható. Így többek között hiányzik a szülői ház és az iskola példamutatása. A pusztán szóbeli ösztönzés nem elégséges a rendszeres mozgás iránti vonalom növeléséhez. A sport iránti közbűbösség legjobban az újonnan munkába álló fiataloknál érezhető.

A megnövekedett szabad idő nem a várt életmódváltozást hozta. A tapasztalatok azt igazolják, hogy a családok jelentős része szabad idejét jövedelem-pótló munkával tölti.

Nehezíti a folyamatos sportolást munkahelyeink szétszórtsága, a több műszakos szolgálat. A szakszervezeti sportmozgalomnak nagy gondja, hogy a társadalmiaktív-hálózat előre-gésdését egy-egy területen nem sikerült megállítani. A fiatalok köréből ma — részben objektív okoknál fogva — kevesen vállalnak szabad időt terhelő elfoglaltságot.

Komoly nehézség a létesítmények hiánya, vagy a gyakran indokolatlanul nagy bérleti díj.

Végezetül a rendszeres test-edzés szokássá válását még jelentős mértékben gátolják a tömegsporttal szembeni helytelen nézetek.

Szakszervezetünk elnöksége a tapasztalatokat összegezve hangsúlyozta, hogy a sportmunka változatlanul a szakszervezeti mozgalmi, politikai munka szerves részét képezi. A sport, a testedzés kedvezően befolyásolja az alkotókedvet, a munkaerő újratemelését, javítja a dolgozó kollektívák teljesítményét, s teljesebbé teszi a különböző generációk közötti kapcsolatot.

Céltudatos munkával végső soron azt kell elérnünk, hogy minél több gyermek és felnőtt rendszeresen, folyamatosan sportoljon.

Ezért a jövőben is kiemelt szerepet kell betölteniük az olyan jól bevált kezdeményezéseknek, mint

- a postás-alapszervezetek üzemi bajnokságai különböző sportágakban,

- a postás kulturális és sportnapok, területi sportnapok, kirándulások postásvonattal,

- a postás természetbarátok találkozó, rendszeres túrái,

- a szocialista brigádok város- és tájismereti versenyei,

- postás-vízitúrák,

- a kevésbé pályaiágényes sportolási lehetőségek (például kempingezés, kerékpártúra stb.)

- a postásslülők gyermekeinek nyári sporttáborozása.

Törekedni kell arra, hogy minden évszakban legyenek tömegsportrendezvények, versenyeik.

Az elnökség lehetőséget adott — az olimpiai napok rendezvényorszozata mellett — a postás területi és országos versenyek feljutásos rendszerének kialakítására, és helyesel minden jó, új kezdeményezést.

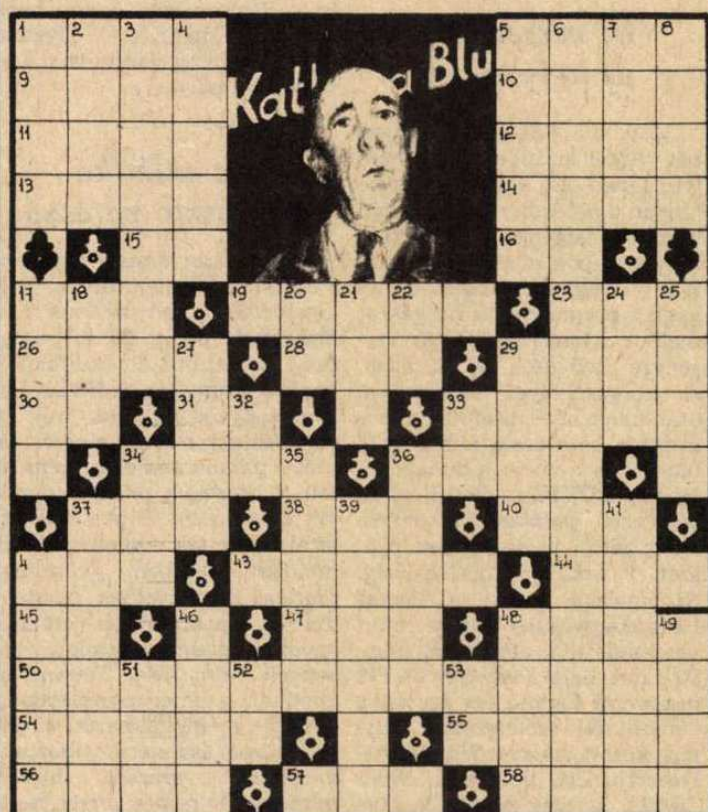
Javítanunk kell a sportlétesítmény-ellátottságot, a megfelelő anyagi lehetőségek még cél-szerűbb összpontosításával és társadalmi munkaakkciókkal.

Az elnökség felhívta a testületek figyelmét a társadalmi aktívák rendszeres képzésének, továbbképzésének szükségességére, a postás-versenysport irányításának, befolyásolásának indokoltságára.

Szakszervezetünk elnöksége végül elismerését és köszönetét fejezte ki a testületeknek, tiszt-ségviselőknél, aktivistáknál az elmúlt esztendőben a tömeg-sport szervezésében kifejtett, végeredményben jó eredmén-yeket felmutató munkájáért. Együttal felkérte és felkéri a szakszervezeti szerveket, hogy irányító, tudatformáló tevén-kenységükkel kezdeményezzék a testnevelés, a sport, a turiz-mus fejlesztését. Tegyenek meg mindent, hogy a szakvezetők ez irányú igyekezetüket minde-nütt jelentőségének megfelelően támogassák.

Somogyi Szabolcs

Heinrich Böll halálára

Nagy veszteség érte a világ-irodalmi életet. Július 16-án elhunyt Heinrich Böll német író. A magyar olvasók tíz művét ismerhették meg. Keresztretjé-vünkben rá emlékezünk. Beküldendő: vízszintes 1., 11., 19., 50. és a függőleges 6., 41.

VÍZSZINTES

1. A csoportkép hölgygel című regény főhősnének kereszt-neve. 5. Szibériai folyó. 9. Franz Kafka híres műve. 10. Jugo-szláv fillér. 11. H. Böll szülővá-

rosa. 12. Féldrágakő (így is ne-vezik). 13. Vágóeszköz. 14. La-tívatvanhét éves korában el-hunyt Heinrich Böll német író. A magyar olvasók tíz művét ismerhették meg. Keresztretjé-vünkben rá emlékezünk. Beküldendő: vízszintes 1., 11., 19., 50. és a függőleges 6., 41.

(ford.). 44. Óriáskígyó (ford.). 45. Kötőszó. 47. Érzékszervünk (ford.). 48. Vége németül (ford.). 50. H. Böll regénye. 54. Folyóvíz útja. 55. Önkényeskedő ember névelővel. 56. K-val az elején a gerinctelenek pán-céljában található. 57. A hét vezér egyike. 58. Előfordul.

FÜGGŐLEGES

1. Akinek van otthona. 2. Irá-nyítószáma 2526. 3. Női bece-név. 4. Irodalmi alkalmazott (rég.). 5. Névelős tetőfedő anyag. 6. H. Böll műve. 7. Érté-kes érc. 8. Szovjet vadászpü-lógép volt. 17. Bolgár pénz. 18. Női név. 20. Folyó a Szovjet-unióban. 21. Mulató. 22. Házilál-lat. 24. Az egyik szülő. 25. Fővá-rosumunk a középkorban. 27. Fog. 29. ... fári (mesebeszéd). 32. Ételfeszítő. 33. Morzsehang. 34. Csapadék. 35. Pódró. 36. A drót nélküli távközlés orosz úttörője. 37. Származás. 39. Műszál. 41. Lukács György írta H. Böllről: Nyugat-Németország ... 42. Híres sajtófajta. 46. Baljóslatú jel. 48. Folyó Nyugat-Európá-ban. 49. Kereskedik. 51. Férfi becenév. 52. Hiányos hír! 53. Olaj egyenmúi.

— Bánhidi —

Beküldési határidő: szeptem-ber 10.

Előző rejtvényünk helyes megfejtése: Prága, Varsó, Mir, Helsinki, Bukarest, Bécs.

Könyvtalványt nyertek: Ágotay Barnáné (Sopron), Barta Gyuláné (Magyarbá-nhegyes), Gáll Szilárdné (Nagy-szentjános), Nagy Imréné (Ba-konyjákó), Zrínyi Ilona távköz-lési brigád (Csongrád 1).

Számvetés öt évről

Szakszervezetünk elnöksége rendszeresen foglalkozik a pos-tás dolgozók testnevelésének, tömegsportjának helyzetével, időszerű kérdéseivel, s kijelöli legfontosabb tennivalóinkat. Legutóbb júniusi ülésén érté-kelte az elmúlt 5 év tevékenységét, s határozta meg feladatainak.

Megállapította, hogy a Postá-sok Szakszervezete sporttevé-kenységének középpontjában az elmúlt időszakban is a sza-badidő-sportolás és feltételei-nek javítása állt. A munkahelyi olimpia-mozgalom bevezetése kedvezően érezte hatását, különösen a 80-as évek elején, sikeresen mozgósította a postás dolgozókat a testedzésre, a kö-zös megmozdulásokra. A köz-ponti, területi vagy üzemi szer-vezésű sportesemények, pro-gramok rendszerességével, szín-vonalával tömegeket vonzott. A testnevelés és sportmozga-lom fejlődése a munkahelyi olimpia-mozgalom második szakaszában 1983-tól megtor-pant.

Külön figyelemre méltó, hogy a rendszeres sportolásban részt vevő postás dolgozók szá-ma minden esztendőben meg-haladja a tíz-, a természetjáróké a tizenhatezret.

Különösen ott mozgósítanak eredményesen, ahol a szabad-idősportnak már korábban is hagyományai voltak, és a felté-telekről is jobban gondoskodni lehetett.

A postás szabadidősport népszerű programjai közé tartoztak mindig a társadalmi ünnepekre hirdetett emlékversenyei és kupatalálkozók, amelyek közül különösen jelentősek voltak a hazánk felszabadulásának és a Postások Szakszervezete me-galakulásának 40. évfordulójára rendezett programok. Legna-gyobb tömegsport-rendezvé-nyeink a postás kulturális és sportnapok, amelyek a sportve-télkedésen felül hasznosan se-gítik a munkahelyi kollektívák és családtagjaik találkozását, a baráti és szakmai kapcsolato-kat.

Az elmúlt esztendőben nö-vekedett az igény a kötetlen jel-legű, kevésbé pályaiágényes programok iránt. A már említ-tett természetjárás népszerű-sége mellett sok érdeklődőt vonz a szintén hagyományos postás-vonat, s különösen az utóbbi időben közkedvelté váltak és sok helyütt meghonosodtak a munkahelyi kollektívák, szocia-lista brigádok város- és tájisme-reti vetélkedői. A postás termé-szetkedvelők népszerű találko-zóin, az országos természetba-rát-találkozókon rendszeresen több száz postás vesz részt.

A hagyományos formák újakal gazdagodnak, bizonyítva a tömegsport sokrétű lehetősé-gét. Példaként említhetjük a Szolnok vagy Csongrád megyei

kerékpártúrákat, vagy a Zalá-ban rendszeressé váló koco-gást.

A rendezvények — vallják egyértelműen a postások, a pos-tás családok — a természeti szépségek bemutatása mellett hazánk történelmi, kulturális, néprajzi és művészeti értékei-nek megismerését is szolgálják.

Mindezen rendezvényeink mellett igen sok helyen szokás-sá váltak a szakszervezeti szer-vek tömegsportbizottságai által irányított házibajnokságok, üzemi versenyek. A hétről hét-re kiírt találkozók jó alkalmat nyújtanak rendszeres mozgás-ra. Budapesten, a vidéki igazgá-tóságok székhelyein 4-5 sport-ágban rendeznek bajnokságo-kat. A szakszervezeti szervek a sporteseményeket igen helye-sen, gyakran összekapcsolják egyéb politikai vagy kulturális rendezvényekkel, továbbá a szakszervezeti napokkal. A hi-vatali, üzemi közösségek kap-csolódnak más egyesületek, in-tézmények rendszeres sportéle-téhez is. Mindezekkel a lehetősé-gekkel együtt azonban bőví-teni kellene a lehetőleg egész éven át tartó folyamatos foglal-kozásokat. Mindenekelőtt a kollektív sportolási lehetőségek fejlesztését, kiszélesítését kell szorgalmaznunk.

A fejlődést, a lehetőségek bő-vítését érzékeltetik a megsapo-rodott pályaeépítési akciók. Ezek során 17 sportlétesítmény épült, többek között kispályák, horgásztanyák, de jelentős a postai pénzekből épült létesít-mények száma is. Példaként a szegedi tekecsarnok vagy az el-múlt esztendőben vásárolt mis-kolci pálya említhető.

A postás sport hírnevét 20 sportegyesületünkben mintegy 2000 versenyző öregbíti. Közü-lük a budapesti Postás Sport Egyesület női tornaszakosztá-lya, férfi és női asztalitenisz szakosztálya, az MHSZ Postás Repülőklub nemzetközileg is el-ismerésre méltó eredményeket ért el.

Nemzetközi sportkapcsolat-aink egészségesen fejlődtek és szélesedtek az utóbbi esztén-dőkben, ebből igen tevőlegesen kivették részüket területi szak-szervezeti szerveink is.

A testedzéssel és a sportolá-sal kapcsolatos nevelő, szerve-ző, felvilágosító munka színvo-nala összességében javult. A szóbeli agitáció mellett a test-kultúra népszerűsítésével, ered-ményeink közlésével rendszeren foglalkoznak az országos postás lapok és a területi hír-adók.

Szakszervezetünk elnöksége megállapította, hogy a sokirá-nyú erőfeszítések eredménye-iként minden korábbi időszak-nál több testedzési alkalom, le-hetőség kínálkozik. Soha ennyi-en nem vettek részt — ha so-

DUNAKESZITŐL TASSIG

Kulturális és sportnapok egyszerre több színhelyen

Indul a férfi és női távgyaloglók népes mezőnye

A postások a tömegsportmozgalom országos ünnepét a hagyományokhoz híven augusztus első hetének végén tartották. De mint Péntek Petronella, a Postások Szakszervezete központi vezetőségének titkára a rendezvénysorozat megnyitóján mondta: ezúttal hazánk felszabadulásának és a Postások Szakszervezete megalakulásának 40. évfordulóját is ünnepelte a mintegy 1500 főnyi résztvevő. Hiszen büszkén tekinthetnek a postások az elmúlt évtizedek megvalósult társadalmi, gazdasági, politikai és kulturális fejlődésére, melyben kiemelkedő helyre került a sportolás, a testedzés. A jövőben is fontos szerepet kapnak a már jól bevált sportrendezvények, így a postás kulturális és sportnapok.

Nyitány a Rómain

Az idén is a gyermekúszással és az evezéssel kezdődött már augusztus 2-án, pénteken délután az országos postás kulturális és sportnapok programja. — Az egyik szemünk sír, a másik nevet — mondták a gyermekúszás versenyének lebonyolítóit, Papp János és Kuti János. — Nagyon örülünk annak, hogy eddig soha nem tapasztalt érdeklődés és részvétel volt, 68 apróság mérte össze úszástudását. De bánt bennünket az, hogy a vidékiek közül csak Miskolcra — ismét Vigh Józsi bácsi tanítványai — jöttek el. Ők viszont most is kitétek magukért. A második osztályos Katal Katalin az egy éve tanította meg úszni az idős mester, élete első versenyén csupa dobogós helyezést szerzett. Bozó Andrea már két évvel ezelőtt is a csapat erőssége volt, nemcsak kitűnően úszik, hanem — mint bevallotta — kitűnő tanuló is. Az első helynél nem adta alább. Szilvási Beatrix szintén a régiók közül való, úgy nyilatkozott, hogy a legnagyobb kikapcsolódást az úszás jelenti számára; ő is minden úszásnapon az első három között szerepelt. A Juhász testvérek, Klára és Hajnalka, sem hoztak szégyent Józsi bácsira a

Új versenyek, új helyszínek

Amikor a PSE-pályán szombat reggel lezajlott az ünnepélyes megnyitó, a tassi horgász-tanyán a pecások már a halfogó verseny végéhez közeledtek. A sportnapok történetében először — hogy még színesebb legyen a program — a horgász mellett a teniszezésben is versenyre kelhettek a postások. A horgász helyek kisorsolása után nyolc nő és tizenkilenc férfi dobta be a csalit már reggel hat órakor a vízbe; a budapestiek és a BUVIG mellett Pécs és Debrecen postásai versenyeztek a festői környezetben egészen 9 óráig, a mérlegelésig. Szomolányi Tibor, a Postás Horgászegyesület elnöke, mint versenyfelelős elmondta, hogy 90 darab halat (összesen 34 178 grammot) fogtak, ezt azután a versenyzők szétosztották egymás között. Az abszolút első helyezett a TIG dolgozója, Sipos László, gyerekkorától kezdve szenvedélyes horgász, felesége — aki szintén rajthoz állt — töle leste el a halfogás mesterségét. Sőt, már nagyobbacska lányuk is hódol e sportnak. Mint mondták, számukra ez nyújtja a legteljesebb kikapcsolódást, ráadásul az egész család ételkedvence a hal. A szintén TIG-es Nagy Imréné nemcsak csapatban, hanem egyéniben is első helyezést ért el. 3. éve horgászik — a férj vitte „bűnbé” őt is —, és a szerencsés kezűek közé tartozik, mert horgára mindig ráakad a nagy hal. A végső sorrend: férfi egyéniben meg-

osztott első díjat Sipos László (TIG) és Szerdahelyi Szabolcs (Debrecen); a kétfős csapatok versenyében első a TIG (9719 pont), második a Bp. IG. (6736 pont) és 3. a Debrecen (4067 pont). A résztvevők egyhangzó véleménye az volt, hogy jó lenne, ha sűrűbben rendeznék horgászversenyt, hiszen a Postás Horgász Egyesület 480 tagot számlál, tehát nagy az igény erre.

A sportnap másik újdonsága a teniszezés volt, melyet Dunakeszin, a Budapesti Postaigazgatóság idén májusban átadott pihenő- és sportcentrumában rendeztek meg. Itt van a budapesti postások első saját tenispályája. Rendkívül kellemes környezetben és kulturált körülmények között játszhatnak itt a sportág kedvelői. Most — épp újdonsága miatt, meg talán túl „arisztokratikus” sportnak tekintik sokan — igazgatóságunknak csak 1-1 nő és férfi jelentkezhettek. Kár, mert néhány területen ennél jóval nagyobb volt az érdeklődők száma. Mint Kuvik Páltól, a mozgásposta csomagfeldolgozó és vámközvetítő üzem sportfelelősétől megtudtuk, náluk legalább 4-5-en is szívesen beneveztek volna. Míg a nők játékában inkább a lelkesedés dominált, a férfiaknál már egészen jó színvonalú küzdelem alakult ki. A jövőre nézve — ha a teniszezés is „befut” — egyetlen aggasztó dolog van: kevés a jó minőségű pálya.

Az atlétika megőrizte varázsát

Az atlétikai verseny nyitánya a Stefanik Pál nemzetközi gyaloglóverseny volt; nőknek 5, a férfiaknak pedig 20 kilométeren. A benevezett külföldiek közül a lengyel és az NSZK-beli versenyzők indultak, míg az olasz és a román gyaloglók az utolsó pillanatban előre nem látott nehézségek miatt lemondták a részvételt. A postások ezúttal is kitétek magukért, mert mindkét nemből győzelmet arattak. Ezt követően szombaton és vasárnap az atlétika egyéb ágaiban zajlottak a versenyek. Mint Éder Ferenc, az atlétikai tömegsportbizottság vezetője megfogalmazta: az atlétika vonzása nem változott, megőrizte varázsát, hiszen mintegy 300 postás versenyzett. Az idén is a pécsiek, a debreceniek és a TIG sportolói bizonyultak a legeredményesebbeknek. A legnépszerűbb sportág pedig a 100 méteres női és férfi síkfutás, valamint a 3 ezer méteres férfi gyaloglás volt; minden igazgatóságtól indultak versenyzők. Bánszky Júlia, a debreceniek biztos embere pl. 10 éve vesz részt a sportnapok atlétikai viadalain, a súlylökés mellett a futószámok a kedvencei. Harangozó István tszbtitkár nem véletlenül mondta, hogy a két legnépszerűbb, legerősebb sportág náluk a futball

mellett az atlétika. De föltűntek az idén teljesen új arcok, új nevek is, mint például a pécsi Geisz Ferencé, aki kiemelkedően jó eredménnyel, 2 méterrel nyerte a férfi magasugrást.

Az illetékesek véleménye szerint jó lenne az atlétikában ezt a színvonalat megtartani. Ehhez nagyban hozzájárulhatna a versenyzők mellett a sportvezetők és felelősök lelkes szervező munkája, valamint a népes szurkolótábor, amely az idén is nagy odaadással biztatta a versenyzőket.

És a legnépszerűbb...

A futball aratta a legnagyobb sikert mind a résztvevők — valamennyi igazgatóság benevezett a férfi, kilenc a női és idén először 8 az öregfiúk versenyébe —, mind a nézők számára. Néhány adattal támasztotta ezt alá Igló József, a labdarúgó társadalmi bizottság helyettes vezetője: a két nap alatt a 66 mérkőzésen 270 gól született. A meccsek NB I és II-es játékelemekkel egyszerre két pályán folytak. Kiemelkedő eredményt a BUVIG-os lányok értek el, egyetlen gólt sem kaptak a két nap 4 mérkőzésén. Egy előre nem tervezett meccs is lezajlott. A Postások Szakszervezetének csereüldülésen részt vevő olasz vendégei álltak ki a szakszervezet munkatársaival egy igen barátságos mérkőzésre. A vendégek 4:1-es vereséggel hagyták el a pályát.

A többi labdajátékokon, a lánbtenisz, a tollaslabda, a fejelés, valamint a röp- és kézilabda meccseken is szép számú volt a részvétel és az érdeklődés. A tollaslabdázók a mérkőzéseiket az idén a közeli Egressy úti szakközépiskola új tornatermében, végre ideális körülmények között vívták. A színvonalas versengés megkezdését is hozott, mert a szegediek férfi csapata szép játékkal az első helyet szerezte meg. A TIG és a KPSZ lányainak csatájából most a TIG-esek kerültek ki győztesen. A lánbteniszben — a pécsiek orra előtt — a szegediek vitték el a legjobbaknak kijáró érmet. Valamennyi igazgatóság nevezett és indított csapatot fejlődésben, itt a vidékieknek kedvezett a szerencse: Pécs, BUVIG, KPSZ, TIG sorrend alakult ki.

A röplabdások vezetője, dr. Fejes Béla sem volt maradéktalanul elégedett.

— Örömteli tény, hogy hosszú idő óta először az idén mérköztek férfi röplabdacsapatok a sportnapokon, viszont aggodalomra ad okot az, hogy a nők kevesebb csapattal vettek részt, mint korábban — mondta. A Központi Postaszervek győztes lányai 5 év után a TIG mögötti második helyet tudták csak megszerezni maguknak. A férfiaknál az 5 csapatból 3 majdnem azonos képességű — RTV, TIG, Bp. IG. — vívott egymással izgalmas meccset. A kézilabdázók az idén először új formátumú versenykiírás — a selejtezők körmérkőzéses szabálya — szerint játszottak. A változás oka, mint Molnár Attilától, a kézilabdások vezetőjétől megtudtuk, nem más, mint hogy minél több színvonalasabb, izgalmasabb mérkőzés legyen, és realitásabb sorrend alakuljon ki a résztvevők között. Egyetlen momentum zavarta meg a jó hangulatú mérkőzések légkörét: a BUVIG csapatának eredményét egy jogtalanul szereplő játékos miatt törölni kellett. Ezzel sajnálatos módon kizárták magukat az értékelésből is.

Az asztaliteniszben — a PSE egyik élsportjához méltó nagy versengés alakult ki, noha a nevezéshez képest kevesebben indultak. Továbbra is Debrecen,

Veszélyben a kapu

Pécs, a Központi Postaszervek és a TIG asztaliteniszesei játékszának meghatározó szerepet a sportágban.

A teke és társai

— A férfiak mezőnye mindig telített, és a vidéki versenyzők közt szinte minden alkalommal fölbukkan egy-egy tehetség — mondta Bertalan Sándor, a tekezők vezetője. — Az idén ilyen volt a soproni Vessző József, aki a verseny utolsó pillanatáig 497 fával volt a legjobb. A TIG-esek Elekes Lehel kabalája, az utolsó dobás, most is meghozta a várt eredményt, mert 507 fával biztosította nemcsak saját, de csapatának első helyét is. A nőknél csak annyi volt rosszabb a helyzet, hogy Miskolc és Debrecen nem indított csapatot. Egyébként itt is nagy küzdelem folyt.

A lövészet iránt óriási érdeklődés mutatkozott. Valamennyi igazgatóság benevezett, így 11 női és 11 férfi csapat vetélkedett. Érdekes, hogy a két nem legjobbjai azonos, azaz 137 körrel győztek. A sportág népszerűségét bizonyította, hogy a lezajlott verseny után még igen sokan próbálták ki célbalövő tudásukat.

A sakkban többnyire a volt versenyzők küzdöttek egymással. Iványi Gábor, a sakkozók vezetője meg is jegyezte, jó lenne, ha az amatőrök sokkal nagyobb számban és bátrabban jelentkeznének.

A családi vetélkedőre való nevezéssel ezúttal nem éltek az igazgatóságok; csak kevesen indítottak két csapatot, de volt olyan is, amely egyet sem indított. Végül tizenhárom család vetélkedett hét számban egymással. Pedig az egyik legked-

vesebb színtöltte a sportnapoknak épp a családi vetélkedő. Reméljük, nem merül a feledés homályába. Csak meg kell kérdezni azokat a családokat, például a Pátkai családot, amely évek óta részt vesz benne, hogy maguknak is milyen élmény együtt sportolni, küzdeni a jó eredményért. Az izgalom azonban most sem maradt el, előfordult, hogy a versenybíróknak kellett a családi perpatvart lecsillapítania. Ennyire azért nem szabad komolyan venni a versenyt.

Nemcsak sportnap

... hanem kulturális is a rendezvénysorozat. Az idei törekvés az volt, hogy a sport és a kultúra még inkább egyensúlyban legyen egymással. A Népszava egy könyvtáson kívül a kiadványait, és ezért rendeztek kirakodóvásárt is, ahol a népművészek portékáit lehetett megvásárolni, megvásárolni. A gyerekeket nem is ez vonzotta igazán, hanem a nonstop filmvetítés. Csak a valódi gyermekműsor idejére függesztették föl ezt, hogy egy jó ízű közös ének után újult erővel folytassák egészen a díjkiosztó és a programokat záró ünnepségig. Sajnos, az igazi nagy látványosság, a szombat délutáni légiaparád ezúttal az előző nap bekövetkezett sportrepülőgép-szerencsétlenség miatt maradt el. A soroksári ifjúsági fúvós zenekar sem volt igazi formában a szombat esti koncerten. Viszont a 10-ig tartó díszközene sokakat perdített táncra.

Czeglédi Cecília

(A részletes sporteredményeket lapunk következő számában közöljük. Szerk.)

Összpontosított figyelem

A „magyar—olasz” résztvevői

A családi vetélkedő győztesei átveszik a díjakat